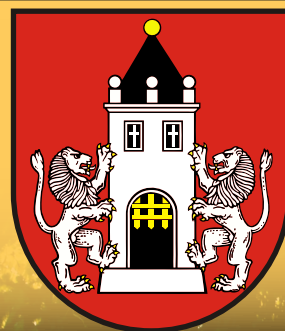

KDYŇSKÉ LISTY

**Rekonstrukce
pavilonu
MŠ Markova**

str. 3

**Změny obecně
závazných
vyhlášek**

str. 7

**Lev
Maxmilián
dětem**

str. 12

**Stephan
Mathias
Tschida**

str. 18

OBSAH

- 2 Ze starostova stolu
- 4 Městský úřad Kdyň informuje
- 8 Informace o činnosti organizací města Kdyň
- 10 MKS „Modrá hvězda” Kdyň + Infocentrum Kdyň
- 12 Kdyňský lev Maxmilián dětem
- 14 Spolky a zájmové organizace
- 17 Zajímavosti z historie
- 20 Sportovní organizace a kluby
- 22 Občan reportérem
- 24 Inzerce/foto

QR KÓD

Prostřednictvím fotoaparátu chytrého telefonu či tabletu se ve Vašem internetovém prohlížeči zobrazí přímo webová stránka města Kdyň s aktuálním vydáním Kdyňských listů ke stažení ve formátu PDF. Pokud Váš fotoaparát QR kód automaticky nenaskenuje, je třeba do Vašeho zařízení nainstalovat některou z aplikací pro čtení QR kódů.

Informace o kulturních a společenských akcích pořádaných MKS „Modrá hvězda” Kdyň zveřejněné v Kdyňských listech jsou s ohledem na čtvrtletní periodicitu tohoto média bez záruky.

Aktuální informace a případné změny termínů akcí jsou vždy průběžně uveřejňovány na webových či facebookových stránkách MKS „Modrá hvězda” Kdyň.

Web: www.mkskdyne.cz

FB: MKS Modrá hvězda Kdyň

Kdyňské listy, ev. č. MK ČR E 11531

Vydává město Kdyň, IČO: 00253464

Adresa: Náměstí 1, 345 06 Kdyň

Vychází čtyřikrát ročně

Periodický tisk územního samosprávného celku, náklad 2 500 ks, zdarma

Uzávěrka příštího čísla: 15. 1. 2021

E-mail: kramlova@radnice.kdyne.cz

Tel.: 379 413 522, www.kdyne.cz

Jazyková korektura: Mgr. Alena

Kališková, Mgr. Petra Černá

Grafická úprava: Anna Stulíková

Tisk: CV Print, Cihlářská 503,

344 01 Domažlice

Redakční rada: Ing. Ivana Kramlová,

Ing. Štěpánka Mrázová, Bc. Jana Podskalská,

Ludmila Brychová, Antonín Váchal,

Anna Stulíková, foto: MěÚ Kdyň (VŘ)

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení spoluobčané, obracím se na Vás v úvodníku Kdyňských listů, který píše ještě v době vyhlášeného nouzového stavu. Až tyto řádky budete číst, může být již všechno jinak, alespoň částečně v normálních, nebo alespoň normálnějších kolejích. Není to jednoduchý rok, pro nikoho z nás. Je to rok plný strachu, nejistoty, překážek, ale také nebývalé lidské soudržnosti a nezištné pomoci. Podzimní vlna koronaviru se sice již nenese na takové vlně solidarity jako ta jarní, přesto je vzájemná pomoc stále všudypřítomná a já Vám za ni děkuji! Není možné na těchto stránkách děkovat všem jmenovitě, to ostatně činím vždy při osobním kontaktu s Vámi, kdo pomáháte. Věřím, že Vy, komu toto poděkování patří, se v něm sami najdete. Těžké období kromě rodičů, kteří často po návratu z práce usedají s dětmi k úkolům či v roli „ajťáků“ asistují při distanční výuce, zažívají také podnikatelé, kteří byli po půl roce opětovně nuceni uzavřít své provozovny či významným způsobem omezit provoz. Na nejbližší schůzi rady města proto předložím návrh na snížení či odpuštění nájemného podnikatelům užívajícím prostory ve vlastnictví města Kdyň, jejichž činnost je z důvodu vládních opatření nyní opět omezena či zcela znemožněna.

Ale teď už se přesuňme k něčemu příjemnějšímu - třeba k tomu, co Vás čeká na stránkách druhého vydání Kdyňských listů. Opět se zde dočtete o řadě připravovaných nebo již realizovaných projektů. Mimo jiné také o rekonstrukci 4. pavilonu MŠ Markova, která nám během léta připravila doslova několik „perných chviliek“. Často se zajímáte také o problematiku veřejné zeleně, proto zde dostává prostor i toto téma - dozvíte se o ošetření stromů v obci Hluboká, ale i o celkovém pohledu na údržbu veřejné zeleně a její zachování. Mnohdy bohužel není možné vzrostlé stromy zachránit, neboť

nebyly po dlouhá léta správně, nebo dokonce vůbec ošetřované. Všude tam, kde musíme stromy kácet, plánujeme hned novou výsadbu s ohledem na dané prostředí tak, aby se v daném prostoru stromům i keřům dobře dařilo. Jsem rád, že existenci Kdyňských listů ocenily také místní organizace, spolky a kluby, které i v tomto čísle aktivně využívají možnost prezentace své činnosti. Na stránkách Kdyňských listů je toho pro Vás, čtenáře, připraveno samozřejmě mnohem více a já pevně věřím, že Vám jejich čtení alespoň trochu zpříjemní čas, jenž teď všichni nezvykle často trávíme ve svých domovech, které se dle potřeby proměňují v kanceláře, školní učebny i restaurace...

Jen co odložíte přečtené Kdyňské listy, o slovo se pomalu začnou hlásit Vánoce - čas klidu a rodinné pohody. Doufáme, že i letošní Vánoce budou se všemi přívlastky, na které jsme všichni odmalička zvyklí a na které se tolik těšíme.

To ale ukáže až sám čas ruku v ruce s vývojem epidemiologické křivky. Prosím proto, abyste k sobě i nadále byli ohleduplní a respektovali vládní nařízení, jejichž cíl je jediný - uchránit zranitelnější a oslabenější část populace a udržet naše zdravotnictví v „provozuschopném“ režimu. Věřím, že se vše uvedené podaří a všichni se brzy osobně setkáme - bez omezení, bez strachu a všudypřítomné nejistoty. Než se ale tak stane, přeji Vám milí spoluobčané, hlavně pevné zdraví a dostatek sil k překonání všech nástrah, které nám všem rok 2020 připravil. Nezapomeňte: „Jsme s Vámi, Vy s námi a spolu to zvládneme!“

Oskar Hamrus
starosta města Kdyň
foto: MěÚ Kdyň (VŘ)

OPRAVY ŠKOL A ŠKOLSKÝCH ZAŘÍZENÍ LETOS NAPLNO ODSTARTOVALY

Objekt mateřské školy v Markově ulici se v letošním roce dočkal zásadních a dlouho očekávaných oprav čtvrtého pavilonu, který z důvodu jeho havarijního stavu nebyl po dlouhá léta využíván ke svému účelu – pro potřeby dětí navštěvujících tuto mateřskou školu. Před začátkem školního roku jsem byl jakožto starosta osloven ředitelkou MŠ Markova, Bc. Ivanou Kreslovou, která mě osobně provedla celým pavilonem a s ohledem na nárůst počtu dětí mi sdělila své vize a představy, které bychom společnými silami mohli zrealizovat a pavilon uvést v život tak, aby se v něm opět rozléhal dětský smích. **Na základě prohlídky pavilonu bylo jasné, že objekt rozhodně není v dobrém stavu – dlouhodobě se zde neprováděly žádné opravy infrastruktury ani postupné rekonstrukce zařízení či vybavení.**

Přistoupili jsme proto k sestavení plánu postupu zprovoznění čtvrtého pavilonu: vyměnit stará umyvadla a baterie v umývárně i v kuchyňce, vyměnit staré záchody, ve všech místnostech opravit spadané a popraskané omítky a následně opravené zdi nově vymalovat. Dále pak bylo nutné naplánovat výměnu PVC v šatně a nově ji vybavit odpovídajícími šatními skříňkami. Dle předběžného odhadu byla rekonstrukce v tomto rozsahu vyčíslena na cca 200 000 Kč. Bohužel ihned po zahájení prací jsme tvrdě narazili na realitu a v objektu byly zjištěny další velké nedostatky: zarostlé vodovodní potrubí či únik vody do kanálu pod školkou z důvodu prasklého potrubí. Tato voda v kanále následně vzlínala do podlah i obvodových zdí pavilonu, a to nejspíš již po celou řadu let. Bylo jasné, že původní plán rekonstrukce je třeba od základu změnit. Museli jsme provést změnu vedení rozvodů v objektu, neboť ty stávající byly vedeny výhradně pod podlahou. **Kromě nových rozvodů byl v areálu školky rovněž vybudován nový rozvod tepla a TUV, taktéž byla instalována nová přípojka vody.** Komplikace týkající se stavu infrastruktury v areálu však přesto nebraly konce. I po připojení nových rozvodů bylo nutné provádět ještě dodatečná zaslepení starých přívodů. **Vzhledem k rozsáhlosti rekonstrukce jsme se následně rozhodli, že pavilon zvelebíme od základů i co se týče vybavení.** Došlo proto k pokládce nového PVC a koberce i v samotné třídě, ke kompletní výmalbě celého objektu, k pořízení nového nábytku – stolků, židlí, lehátek i vybavení kuchyňky apod. Rodiče při návštěvě čtvrtého pavilonu jistě naleznou ještě celou řadu drobných nedostatků, které budeme průběžně odstraňovat a ladit k dokonalosti. Velké poděkování patří

zejména paní ředitelce a všem učitelkám v MŠ i dalšímu personálu a pracovníkům MěÚ Kdyně za skvělou spolupráci v průběhu náročné a časově vypjaté rekonstrukce, jejíž náklady se nakonec vyšplhaly k částce téměř 1,5 mil. Kč. Opravy objektů škol a školských zařízení tímto ale nekončí – naopak. V hledáčku vedení města, jakožto zřizovatele Masarykovy základní školy ve Kdyni, je nyní kromě samotné hlavní budovy základní školy, k jejíž rekonstrukci se připravuje projekt, také objekt školní jídelny, resp. zejména její střecha, kterou do objektu po dlouhá léta zatéká. Vedení města plánuje novou střechu dokončit do konce tohoto roku a zabránit tak dalšímu možnému poškození objektu vlivem sněhu a jeho následného tání. **Děkuji všem učitelům v základních i mateřských školách za jejich trpělivost a toleranci, která je pro práci v mnohdy nevyhovujícím prostředí zkrátka nutná. Zpracování projektů, následné plánování a postupné vyčleňování finančních prostředků je procesem, který má své zákonitosti a ani z pozice města bohužel není možné tyto projekty, byť sebevíc potřebné, realizovat „mávnutím kouzelného proutku“.**

Oskar Hamrus
starosta města Kdyně
foto: MěÚ Kdyně

PODĚKOVÁNÍ IZS - SRÁŽKA VLAKŮ

Rád bych prostřednictvím Kdyňských listů poděkoval všem složkám Integrovaného záchranného systému (IZS), které zasahovaly u zářijové srážky vlaků na kdyňském nádraží. Dne 9. září 2020 zde v ranních hodinách došlo ke střetu služebního lokotraktoru s osobním vlakem. Ten si bohužel vyžádal řadu zraněných, a to včetně dětí. Na místě jsem byl jakožto starosta města osobně přítomen a spolu s pracovníky MěÚ Kdyně jsme zde pro početné zasahující týmy zajistili zázemí v podobě stanu pro účely vyšetřování nehody a dostatek tekutin – vodu, čaj, kávu, apod. Z vlastních zkušeností totiž vím, jak je pracovní působení v podobných situacích náročné a vyčerpávající. Práce všech na místě zasahujících záchranářů, hasičů i policistů byla

naprosto perfektní - rychlá a zároveň brilantní, bez jakýchkoliv zaváhání či chyb.

Každý přesně věděl, co a jak musí udělat, jaký je jeho díl práce. V takovýchto situacích jednájí všichni zasahující skoro jako roboti – bezmyšlenkovitě, bez emocí a jen na základě zkušeností z celé řady cvičení, která pravidelně absolvují. Ne nadarmo se říká: „Těžko na cvičišti, lehký na bojišti“. Na kdyňském nádraží to tak rozhodně platilo – vše bylo zkrátka maximálně profesionálně zvládnuté, za což všem zasahujícím složkám jménem vedení města, a troufám si říci, že i jménem všech občanů upřímně DĚKUJI. Poděkování patří rovněž všem lidem, kteří byli na místě od úplného prvopočátku, tedy ještě před příjezdem složek IZS, a podle svých možností

a schopností zde pomáhali a odvedli také nezanedbatelný kus důležité práce.

Oskar Hamrus
starosta města Kdyně
foto: archiv HZS PK

KŮROVEC A SUCHO NEJEN V LESE

V letošním roce si můžeme povšimnout, jak nám postupně usychá veřejná zeleň, zejména

jehličnaté stromy. Jedná se o důsledek víceletého sucha. Jehličnany bude třeba nahradit jinou zelení, vhodnější pro veřejná prostranství měst a obcí.

Vlivem sucha jehličnaté stromy opadávají, mají však tendenci se bránit, a tak na konci větví ještě vyraží jehličí nové. Strom prosychá od kmene a pod ním se kupí halda opadaných jehliček. Strom napadený kůrovcem poznáme podle usychající špičky a u kmene se hromadí pilínky.

Tyto úkazy můžeme pozorovat na stromech v Dělnické ulici u autobusové zastávky, u dominantního stromu v ulici Starokdyňské, ale i v ulicích Mlýnská, Markova, Na Tržišti a dalších místech. Také zaschly všechny hlohy v Dělnické ulici a v Hluboké na návsi, modřín u hudební školy či akáty u zdi smuteční obřadní síně. K poražení dominantního stromu, douglasky,

se rozhodl též vlastník soukromé předzahrádky v Klatovské ulici.

Bohužel i město Kdyně musí přistoupit k tomu, že napadené stromy nechá postupně ve vegetačním klidu pokácet.

Před konečným rozhodnutím zda porazit, či nikoliv je vždy třeba zvážit, zda jsou opadané listy a větvičky skutečně pádným důvodem k tomu, aby byl strom odstraněn. Majitelé mnohdy uvádí banální důvody pro poražení stromů, ale my musíme brát v potaz fakt, že zeleně hromadně ubývá, ale vzrostlých stromů dnes vysazených se již málokdo z nás dočká.

Soňa Spěváková

Stavební odbor MěÚ Kdyně

foto: MěÚ Kdyně

OŠETŘENÍ VEŘEJNÉ ZELENE V OBCI HLUBOKÁ

V rámci vyhlášeného dotačního titulu Plzeňského kraje „Ochrana přírody 2020“ město Kdyně požádalo v únoru letošního roku o dotaci na arboristické ošetření významných stromů v obci Hluboká u Kdyně. Vytipované a do projektu zpracované bylo stromořadí lip rostoucích na návsi v obci Hluboká. Toto lipové stromořadí lemuje okraje místního parčíku s drobnými sakrálními památkami jako je pomník obětem války a kaple. Projekt pro dotaci zpracovala společnost ARBORISTÉ s.r.o., se sídlem Nový Kramolín 59. Plzeňský kraj a jeho orgány rozhodly o poskytnutí účelové individuální dotace, která není součástí výše uvedeného dotačního titulu. Ve zpracovaném projektu byl plánovaný rozpočet 54 450 Kč

a Plzeňský kraj městu Kdyně poskytl individuální dotaci ve výši 30 000 Kč s tím, že realizace musí být provedena do 31. 10. 2020. Proto město Kdyně oslovilo zpracovatele projektu, aby do konce měsíce října plánovanou realizaci uskutečnil.

A co tato realizace obnáší? U každé lípy na návsi se provede stabilizace sekundární koruny (SSK). Jedná se o zásah na přerostlé sekundární koruně stromu, jehož cílem je stabilizace koruny. **Zásah je řešením nestandardní situace vyplývající ze zanedbání adekvátní péče, jak uvedl Český certifikovaný arborista – konzultant Tomáš Radovan Ridel.** SSK spočívá v radikální obvodové redukci přerostlých sekundárních výhonů technikou řezu na postranní větve, případně „naslepo“. Důvodem pro realizaci SSK na vybraných stromech v Hluboké je zanedbání péče o původně zamýšlené pravidelně se opakující tvarovací řezy korun. SSK je nezbytné

realizovat postupně (tj. v několika etapách) s průběžným monitorováním reakce stromu na předchozí zákroky. **Cílem SSK je udržení sekundární koruny ve stabilním stavu.**

Pro vylepšení vláhových poměrů a k celkové podpoře vitality ošetřených stromů bude dřevní hmota seštěpkovaná a použita pro zamulčování okolí kmenů stromů. Je zřejmé, že finanční prostředky poskytnuté Plzeňským krajem ani předběžný rozpočet nepokryje náklady, které bude nutné vynaložit, aby toto stromořadí nadále plnilo svoji protihlukovou a protiprachovou bariéru a nadále přispívalo ke zkvalitnění životního prostředí místních obyvatel. Návsní prostor bude ještě výsadbou nových stromů doplněn a upraven tak, aby plnil svoji roli významné dominanty obce Hluboká.

Soňa Spěváková

Stavební odbor MěÚ Kdyně

foto: MěÚ Kdyně

V polovině března mělo v Holýšově proběhnout vyhlášení ankety Sportovec Domažlicka za rok 2019. Nepříznivá epidemiologická situace však neumožnila slavnostní večer v kulturním domě uskutečnit. Naděje, že by září mohlo být v tomto ohledu o něco příznivější, však brzy vyprchala a po zralé úvaze pořadatelů byla dlouho očekávaná akce zrušena. Už od jara jsme ale věděli, že Kdyni skvěle reprezentovali v anketě tři velice úspěšní sportovci, kteří měli být v rámci slavnostního večera vyhlášeni a náležitě oceněni. V kategorii dospělých jednotlivců bodoval se svými úctyhodnými úspěchy ve stolním tenise pan **Anton Stanček** (TJ Sokol Kdyně). V kategorii jednotlivců do 18 let se prosadil **Šimon Weber** z Hluboké se skvělými výsledky v judu (Judo-club Domažlice) a **David Nejd** díky vynikajícím úspěchům v rybolovné technice (Český rybářský svaz, MO Kdyně). Neustále se zhoršující epidemiologická situace však neumožnila ani osobní poděkování za vzornou reprezentaci

města, ani podání ruky a přání mnoha dalších sportovních úspěchů, natožpak předání diplomů a cen od starosty města Kdyně, Oskara Hamruse, který chtěl úspěšné sportovce za tímto účelem pozvat na kdyňskou radnici. Diplomy a hodnotné ceny v podobě permanentky do Centra vodní zábavy ve Kdyni, historické knihy plné dobových fotografií od Zdeňka Procházky

„Co odnesl čas 1“ a propagačních dárků s logem města doputují k úspěšným sportovcům jiným možným způsobem a doufáme, že jim i přesto udělají radost a najdou pro ně praktické využití.

*Ing. Ivana Kramlová
vedoucí Správního odboru MěÚ Kdyně
foto: MěÚ Kdyně*

OPRAVY VE SPÁDOVÝCH OBCÍCH

Opravy a rekonstrukce všeobecně jsou prakticky neviditelnými, avšak nezbytnými činnostmi, díky kterým můžeme chránit náš vlastní majetek. Totéž, co platí v našich domácnostech, platí také pro městský či obecní majetek. Několik takových oprav a důležitých údržbových prací bylo provedeno rovněž i ve spádových obcích.

obec Starec

Starec:

Na konci pozemní komunikace směrem k místnímu vodojemu byl umístěn odvodňovací kanál, ten odvede přívalovou vodu z lesní a polní cesty, která byla silnými dešti dlouhodobě devastována. Došlo zde rovněž k vyčištění přilehlé strouhy a příkopu k odvádění vody. Potřebné údržby se dočkala také odkalovací jímka a opěrná kamenná zeď.

Smržovice:

Ve Smržovicích bylo provedeno čištění odtokové roury na stezce směrem do obce, a to i včetně vyčištění a údržby vedlejší a odkalovací strouhy.

Pevně věřím, že se nám v obou případech důkladnou a pečlivou prací podařilo usměrnit tok vody a zmírnit tak škody, které tento živel

obec Smržovice

dokáže díky silným deštům či tání sněhu napáchat.

*Oskar Hamrus
starosta města Kdyně
foto: MěÚ Kdyně*

VZPOMÍNKA NA MARCELKU

Po krátké těžké nemoci nás dne 11. 10. 2020 opustila dlouholetá pracovnice Městského úřadu Kdyně, kolegyně a kamarádka **Marcelka Rejchová**. Kromě prázdné kanceláře po ní zůstala prázdnota v našich srdcích i myšlenkách, provázená nepopsatelnou bolestí.

Těžko byste hledali pracovitějšího a laskavějšího člověka. Všichni budeme vzpomínat na to, jak Marcelka stála ve dveřích našich kanceláří a ptala se: „....Nepotřebuješ něco? Nepotřebuješ

pomocť?“ ...ačkoliv měla své práce nad hlavu, pomáhala všem okolo bez jediného zaváhání a se zapálením sobě vlastním.

Její smích byl lékem na všechny starosti - když jste jej ráno slyšeli znít chodbami radnice, věděli jste, že zvládnete i ten nejnáročnější pracovní den, protože blízko vás bude někdo, kdo vám kdykoliv podá pomocnou ruku. Marcelka nebyla jen kolegyně, pro mnohé byla dobrou kamarádkou a vrbou, u které zůstalo v bezpečí každé tajemství, každá bolest i starost... a proto je

pro nás všechny její náhlý odchod tak zničující.

Rodině přejeme hodně síly k překonání toho jediného, co v životě nedokážeme změnit. Upřímnou soustrast.

A Tobě, Marcelko, přejeme, ať Tě tam nahoře už nic nebolí. Děkujeme, že jsme Tě znali a mohli jsme s Tebou pracovat!

Zarmoucený kolektiv MěÚ Kdyně

OCEŇOVÁNÍ BEZPLATNÝCH DÁRCŮ KRVE

Dne 30. října 2019 se v obřadní síni kdyňské radnice uskutečnilo první slavnostní ocenění bezplatných dárců krve, které pořádalo město Kdyně ve spolupráci s Oblastním spolkem Českého červeného kříže v Domažlicích.

Oceněno bylo celkem 20 bezplatných dárců krve, kteří za svoji záslužnou činnost obdrželi dárky nejen od Českého červeného kříže, ale také od města Kdyně. Nechyběl ani slavnostní přípitek a drobné občerstvení. Na tuto akci se městu Kdyně podařilo zajistit i podporu sponzorů, konkrétně APM Automotive, s.r.o. a AA-Lékárna, s.r.o., U Zlaté koruny Kdyně.

V letošním roce oceňování proběhlo ve čtvrtek 29. října 2020, ale muselo být přizpůsobeno současné a neustále se horšící epidemiologické situaci, která neumožnila, aby byl slavnostní akt uskutečněn v obřadní

síni městského úřadu ve stejném duchu, jako tomu bylo loni.

Udělováno bylo 8 bronzových medailí za 10 odběrů, 7 stříbrných za 20 odběrů, 4 zlaté za 40 odběrů a 2 Zlaté kříže 3. třídy za 80 odběrů.

Všem bezplatným dárcům patří velké poděkování za jejich obětavost, a to zejména v této nelehké „koronavirové“ době. Naše díky si zaslouží také všichni dosavadní sponzoři, jejichž rady bychom do budoucna chtěli ještě rozšířit.

Na závěr si ještě nemohu odpustit jednu osobní poznámku. Moje spolupráce s domažlickým Českým červeným křížem je dlouholetá a je mojí „srdeční záležitostí“, proto jsem moc ráda, že současné vedení města uvítalo, aby bezplatní dárce krve byli oceňováni i ve Kdyni.

Zlatý kříž ČČK 3. třídy

Zlatá medaile
Prof. MUDr. Jana
Janského

Ing. Štěpánka Mrázová
tajemnice MěÚ Kdyně
foto: www.cervenykruz.eu

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Vážení rodiče,

Chtěla bych napsat jen pár slov týkajících se vítání občánků. Poslední slavnostní vítání se u nás na radnici konalo v prosinci 2019 a přivítali jsme dětičky narozené do 31. 10. 2019. **Vzhledem k tomu, že nás v březnu postihla koronavirová pandemie a byl vyhlášen nouzový stav, červnové vítání občánků jsme byli nuceni zrušit.**

A protože máme nyní opět vyhlášen nouzový stav, nebudeme bohužel pořádat ani prosincové vítání občánků. Jen bych Vás chtěla, milí rodiče, ubezpečit, že jakmile to situace dovolí, opět budeme v zavedené tradici pokračovat.

Rádi bychom další vítání občánků uspořádali v jarních měsících a pozvali samozřejmě všechny narozené a nepřivítané

děti. Jsme si vědomi, podle Vašeho zájmu a účasti, že vítání občánků je ve Kdyni velmi oblíbenou akcí.

Chtěla bych Vám všem popřát pevné zdraví, aby se Vám vyhnul „covid“ obloukem, a těším se na shledanou na jaře.

Blanka Maidlová
matrikářka MěÚ Kdyně

ZLATÉ SVATBY NA KDYŇSKÉ RADNICI

Zlatá svatba – výročí padesáti let společného manželského soužití - je životní událostí, kterou stojí za to si připomenout. K obnovení manželského slibu po společně prožitém půlstoletí se na kdyňské radnici v tomto roce rozhodly hned dva manželské páry - **manželé Kabourkovi a manželé Kolihovi**. Marie a Jiří Kabourkovi společně dlouhá léta prožili v Prapořištích, kde se v roce 1969 poznali na Sokolském plese, a teprve před rokem se přestěhovali do Kdyně. Společně vychovali dva syny a jednu dceru. Velkou radost jim nyní dělá hned šest vnoučat. Věra a Václav Kolihovi pocházejí ze severozápadních Čech, ale do Kdyně, resp. do Brnírova, se přestěhovali již v roce 1976 díky zajímavé pracovní nabídce v brnírovském JZD. Vychovali tři dcery a nyní se již těší hned z osmi vnoučat.

Oběma zlatým manželským párům přeji jménem města Kdyně další dlouhá šťastná léta prožitá ve zdraví a radosti z dětí, vnoučat i pravnoučat.

Oskar Hamrus
starosta města Kdyně
foto: manželé Kabourkovi
foto: manželé Kolihovi

manželé Kabourkovi

manželé Kolihovi

JOSEF HUBÁČEK

Dne 17. října 2020 jsme si připomněli 111. výročí narození letce Josefa Hubáčka, který za 2. světové války sloužil u britského letectva. Odkaz tohoto významného rodáka si můžete připomenout třeba v dokumentárním pořadu České televize v rámci cyklu "Sportovci - hrdinové", který je dostupný na webových stránkách ČT. Na Josefa Hubáčka ve Kdyni s úctou a respektem stále vzpomínáme.

Ing. Věra Řihová
místostarostka města Kdyně
foto: MěÚ Kdyně

ZMĚNY OBECNĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠEK JSOU NEVYHNUTELNÉ

Obecně závazná vyhláška – termín, který nemusí být každému občanovi zcela známý, přestože nás vyhlášky provázejí prakticky na každém kroku. Upravují totiž celou řadu našich běžných činností – od poplatků ze psů, přes úpravu doby nočního klidu, omezení konzumace alkoholu na veřejných prostranstvích až po poplatky za komunální odpad. Čas nám ale přináší nevyhnutelné změny – v ekonomice i v nastavení lidské společnosti. S tím ruku v ruce souvisí i změny zákonů. Jednou takovou změnou prošel mimo jiné zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, který upravuje právě možnost obcí zavádět pomocí vyhlášek místní poplatky a nastavuje rozmezí jejich výše tak, aby byly únosné a plnily svoji základní, regulační, funkci. **Místní poplatky navíc tvoří důležitou, byť ne zrovna nejvyšší, část daňových příjmů měst a obcí a platí zde tedy jednoduchá rovnice – čím více na poplatcích obec či město vybere, tím více prostředků získá do svého rozpočtu. Rozpočtové prostředky pak obcím umožňují investovat do potřebných oblastí a nových projektů – ve spojitosti s poplatkem ze psů by to mohly být např. speciální nádoby na exkrementy, ekologické sáčky či možnost vybudování „psího hřiště“.** Když už jsme se dotkli místního poplatku ze psů, poodhalme si jej bližší optikou. Základní roční výše tohoto poplatku je ve Kdyni dle stále platné obecně závazné vyhlášky č. 1/2010 o místních poplatcích stanovena na 100 Kč (pes chovaný v rodinném domku), v případě spádových obcí pak na 80 Kč. Za psy chované v bytových domech majitelé zaplatí 400 Kč. Zákon o místních poplatcích však v současné době stanovuje horní hranici sazby poplatku ze psů až do výše 1 500 Kč. S dalším chovaným psem je z důvodu regulace chovu psů možné sazbu poplatku zvýšit, a to dokonce až o 50 %. Při stávající výši poplatku by pro město bylo de facto ekonomičtější tento poplatek nevybírat, neboť náklady na zasilání složenek a práci zaměstnanců, spojenou s touto agendou, jsou mnohonásobně vyšší, což zcela ztrácí svůj smysl. **Takto nastavená sazba poplatku navíc ani neplní své základní funkce – nenutí chovatele regulovat své chovy a negeneruje ani potřebné příjmy do rozpočtu obce, které**

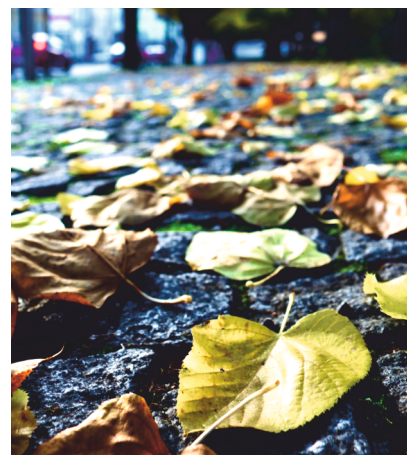
se mj. používají rovněž na úklid veřejných prostranství po nezodpovědných „pejskařích“. V podobném duchu bychom mohli pokračovat i v případě dalších místních poplatků, které jsou ve Kdyni stanoveny na základě 10 let staré obecně závazné vyhlášky. Vedení města proto nyní pracuje na zpracování nových obecně závazných vyhlášek, které budou více reflektovat současnou hodnotu peněžních prostředků a především nutné náklady, které jsou na jednotlivé oblasti vynakládány. **Ráda bych v tomto směru občany ubezpečila, že při návrzích změn sazeb veškerých místních poplatků se ve Kdyni rozhodně nebudeme držet při horních hranicích jejich zákonných sazeb a ani v jejich blízkosti. Určité zvýšení sazeb místních poplatků je však pro stávající vedení města bohužel nevyhnutelným krokem, který nás samotné nijak netěší.** Změny obecně závazných vyhlášek odstartovaly již na posledním zřijovém zasedání zastupitelstva. Zastupitelé rozhodli o zrušení vyhlášky o místním poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj, která byla z důvodu změny zákonné úpravy po několika let v rozporu se zákonem. Zrušen byl rovněž místní poplatek za lázeňský a rekreační pobyt a poplatek z ubytovací kapacity. Tuto oblast poplatkové povinnosti od roku 2020 souhrnně řeší poplatek z pobytu. Jeho zavedení se sazbou ve výši 10 Kč/osobu/noc zastupitelé schválili s účinností od 1. ledna 2021. Tento poplatek jako jeden z mála nesahá do peněženek místních obyvatel, nýbrž turistů, kteří přijíždějí poznávat krásy Kdyně.

Někteří občané města a spádových obcí ve svých peněženkách bohužel nejcitelněji zaznamenají změnu formy a výše poplatku za komunální odpad. Jeho plánované nastavení bude vycházet ze skutečných nákladů na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu za předešlý rok. Tento způsob propočtu sazby poplatku navíc umožňuje spravedlivé rozložení nákladů pro celou společnost – tedy v přepočtu na poplatníka. K propočtu sazby poplatku pak bude docházet každoročně – pokud budou občané komunální odpad zodpovědně třídit, bude se množství netříděného komunálního odpadu snižovat a s ním se tedy ruka v ruce bude snižovat i sazba samotného poplatku. Zvýšení nákladů na odpadové hospodářství se ale nedotkne všech – menší rodiny a samostatně žijící osoby díky novému nastavení poplatku mnohdy naopak ušetří, což ostatně odpovídá i jejich předpokládané míře spolupodílu na produkci odpadů. Současná úprava tohoto poplatku přenáší velkou část nákladů na město Kdyně. Občané tak nejsou k třídění odpadů příliš motivováni, protože ať třídí či nikoliv, sazba poplatku se nemění. A navíc

velká část nákladů je hrazena z veřejného rozpočtu, tedy z rozpočtu města Kdyně. Tato suma však představuje nemalé finanční prostředky, za něž by místo doplacení na „naše odpadky“ mohla být opravena v havarijním stavu se nacházející technická infrastruktura, rekonstruována škola a školky nebo zvelebona některá veřejná prostranství. Na přípravě obecně závazné vyhlášky o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a propočtu sazby poplatku nyní ve spolupráci s pracovníky technických služeb pracujeme. Již nyní ale víme, že pokud dojde ke schválení připravované vyhlášky, výše sazby poplatku se s určitostí nebude vymykat jeho běžné výši v jiných městech srovnatelné velikosti.

Věřím, že přestože touto změnou dojde k navýšení výdajů některých domácností za likvidaci odpadů, občané nutnost tohoto kroku pochopí, zejména s ohledem na brzké uzavření skládky Libkov, kterou bude nutné za nemalé veřejné prostředky rekultivovat. Další finance budeme v blízké budoucnosti muset směřovat rovněž do nového řešení způsobu svozu a likvidace odpadů.

Současná koronavirová pandemie, v jejímž důsledku došlo k celkovému oslabení ekonomiky, zvyšování jakýchkoliv poplatků a jiných výdajů domácností rozhodně nehraje do karet. Přitom vlastně stačilo málo - navýšování poplatků mohlo průběžně kopírovat ekonomický růst tak, aby jej domácnosti ve svých peněženkách tolik nepocítily. Nyní je úkolem nás všech se s touto situací co nejlépe vypořádat ve prospěch celé naší i budoucí společnosti. Zkrátka a dobře – stojíme společně na rozcestí a bez vzájemné pomoci, pochopení a vlastního podílu na řešení problémů odpadového hospodářství se vydáme špatnou cestou, jejíž dopady nejspíš nyní nepocítíme tak citelně jako následující generace.

Ing. Věra Řihová
místostarostka města Kdyně
foto: MěÚ Kdyně (VŘ)

PROJEKT „PRO VŠECHNY“ JIŽ POMÁHÁ!

Cílem projektu Pro Všechny je pomoc všem neformálně pečujícím ženám, které se narodily před rokem 1970 a pečují o osobu blízkou v oblasti MAS Pošumaví nebo mikroregionu Kdyňsko.

Jak dodává manažer projektu Ing. Suastika, termín neformální péče není v našem státě moc známý, nicméně v západní a severní Evropě je tato forma péče velice populární. Ve zkratce jde o péči, kdy se o našeho blízkého staráme sami a doma. Výhodou neformální péče je především to, že klient zůstává v domácím prostředí, jež dobře zná a cítí se v něm příjemně. Další výhodou je péče blízké osoby, která zná klientovy návyky či potřeby a není pro něho „cizí“.

Projekt Pro Všechny je zaměřen na ty, kteří pečují. Tým projektu se skládá z profesionálů zvládajících svoji práci na jedničku s hvězdičkou. Pečující osobě zajistí podporu psychologa. Ten pomůže nastolit duševní zdraví, klid a pohodu, jenž jsou při neformální péči důležité. Dále je k dispozici sociální pracovnice zajišťující pečujícímu finanční příspěvek na péči, kompenzační pomůcky a mnoho dalšího. V neposlední řadě je součástí týmu i zdravotní sestra, která může pečujícímu pomoci s odbornou péčí o blízkou osobou.

Tato služba je poskytována bezplatně. Projekt je financován z Evropského sociálního fondu, operačního programu Zaměstnanost. Registrační číslo projektu: CZ.03.2.65/0.0/0.0/16_047/0009667.

Pokud máte o vstup do projektu zájem, nebo potřebujete více informací, navštivte webové stránky www.domavekdyni.cz/-projekt-pro-vsechny/. Nebo kontaktujte rovnou manažera projektu Ing. Jana Suastiku na čísle 720 132 854.

Těšíme se na Vás.

FUNGOVÁNÍ PROJEKTU BĚHEM NOUZOVÉHO STAVU:

Projekt funguje i během nouzového stavu. Tam, kde to je možné, poskytujeme podporu „elektronicky“, to znamená, že různé konzultace probíhají telefonicky nebo přes videohovory, pro které můžeme klientkám zapůjčit zařízení k tomu určené.

Tam, kde je nutný fyzický kontakt, dodržujeme ta nejprísnejší hygienická opatření. V případě potřeby můžeme nad rámec projektu pro klientky zajistit i nákup potravin a léků.

Projekt funguje od září 2019 a za rok existence už pomohl mnoha lidem. Dovolte jeden příklad za všechny.

V dubnu tohoto roku stála paní Nováková před nelehkým rozhodnutím, zda si z nemocnice vzít svoji 90letou maminku a starat se o ni v jejím domácím prostředí. Maminka měla za sebou zlomeninu krčku stehenní kosti a následnou půlroční hospitalizaci na LDN. Na svůj věk byla velmi snaživá a na návrat domů se nesmírně těšila. Klientka měla však velké obavy, jak to bude matka doma zvládat v době její nepřítomnosti.

Plánovala se totiž věnovat nadále svému zaměstnání. Celou situaci navíc ztížila vydaná opatření okolo COVID-19.

Klientku oslovil pan primář LDN s tím, že existuje projekt Pro Všechny, který by jí mohl v této situaci pomoci.

Tým projektu Pro všechny s klientkou společně zmapoval její situaci, pomohl vyhodnotit aktuální stav maminky a navrhl možnosti péče. Naši pracovníci navštívili maminku klientky v nemocnici, představil vše, co může jak mamince, tak dceři pomoci, a do týdne byla maminka klientky doma.

V současné době za ní dojíždí pečovatelská služba, která zajišťuje péči v časech, kdy se klientka věnuje své práci či koníčkům. Také jí pomáhá s jejími každodenními starostmi, týkajícími se jak maminky, tak i osobního života. Klientka nelituje svého rozhodnutí, péči zvládá, je spokojená, že je maminka doma. S péčí projektu Pro Všechny je klientka dokonce natolik spokojená, že odmítla nabídku k přijetí maminky do domova pro seniory.

*Ing. Jan Suastika
manažer projektu „Pro Všechny“*

TRANSTEPLO KDYNĚ INFORMUJE

S příchodem chladnějšího počasí začala naše firma Transteplo Kdyně, spol. s r.o. dodávat do Vašich domácností, které jsou připojeny na systém centrálního zásobování teplem, opět teplo. Aby se tak mohlo stát, nezaháleli jsme ani v době, kdy krásně svítlo sluníčko a topilo za nás. V tomto období proběhla výměna teplovodního potrubí do domu Nádražní č.p. 660, kterou financovalo město Kdyně. I když vlastní výměna byla provedena během dvou dnů, předcházela tomu složitá příprava. Vybrat firmu, vhodný materiál i způsob provedení nám zabralo téměř půl roku. Ale ani po vlastní výměně jsme se nevyhnuli drobným problémům, a proto „díry u Tesca“ zůstaly o něco déle, než jsme měli naplánováno. Nakonec ale naštěstí vše dobře dopadlo.

Sotva jsme přebírali dokončené dílo, už se kopalo v mateřské školce v Dělnické ulici. Také tuto akci financovalo město Kdyně. Jednalo se o jednodušší záležitost, přesto nám na její vyřešení jeden den nestačil. V souvislosti s připojením nového odběru jsme museli tlakově vyvážit tento úsek teplovodu, takže do Centra vodní zábavy

Kdyně byl vyvařen nový vyvažovací ventil. Využili jsme této příležitosti k odstranění provizorně opraveného potrubí v šachtě před bazénem.

Aby toho nebylo v létě málo, pustili jsme se i do kompletní rekonstrukce řídicího a monitorovacího systému řízení topení

a přípravy teplé vody v předávací stanici v Markově ulici. Prováděcí firma Screentech s.r.o. během odstávky přepojila nejnútnejší kabely, ovládání a čerpadla tak, aby ihned po odstávce byla zajištěna dodávka teplé vody a odběratelé změnu nepoznali. Nyní se s náběhem topení již jen vychytávají poslední mušky. Ve spolupráci s prováděcí firmou měníme nastavení a hodnoty dle vzniklých potřeb tak, aby bylo vše připraveno na novou topnou sezonu. Doladňuje se on-line přenos, historie údajů i hlášení poruch přes SMS. A když už se rekonstruovalo zevnitř, i z venku jsme se do toho vrhli. Vlastními silami jsme vyměnili vstupní dveře, opravili omítku, natřeli fasádu a hlavně jsme zrenovovali čerty i s kotlem. Za svou více než padesátiletou historii si to určitě zasloužili. Nyní budou na široké okolí dohlížet už v novém kabátě.

*Václav Nejd
jednatel Transteplo Kdyně, spol. s r.o.
foto: Transteplo Kdyně, spol. s r.o.*

VÍŘIVKA V KDYŇSKÉM BAZÉNU SE PO LETECH OPĚT ROZSVÍTILA

Centrum vodní zábavy Kdyně pro Vás, návštěvníky, i nadále průběžně zdokonalujeme. Současná opatření ke zmírnění epidemiologické situace, v důsledku kterých jsme museli naše centrum opět uzavřít, využíváme naplno k dalšímu rozvoji a opravám. Na řadu tak mimo jiné přišla také oprava osvětlení vířivky, jejíž elektroinstalace shořela krátce po samotném zahájení provozu centra. K znovuvvedení osvětlení do provozu bylo ale nutné celou elektroinstalaci od základů předělat a vymyslet lepší zabezpečení její

vodotěsnosti. V tomto směru musím poděkovat za skvěle odvedenou práci panu Jindřichu Dvořákovi, který nové osvětlení instaloval a přišel také s řešením zajištění vodotěsnosti celé elektroinstalace. Vířivka se tak po dlouhých letech opět konečně rozsvítila! Světelný efekt vířivky si návštěvníci centra ještě před jeho uzavřením velmi pochvalovali.

Doufám, že v brzké době dojde ke zlepšení epidemiologické situace do takové míry, aby bylo možné brány našeho centra opět otevřít

veřejnosti. Než se ale tak stane, budeme společně s vedením města pracovat na dalších potřebných opravách a vylepšeních kdyňského bazénu, aby naše služby byly kvalitnější a naši návštěvníci ještě o kapku slané vody spokojenější...

Jan Zelenka
ředitel CVZ Kdyně

ZIMA JE ZA DVEŘMI, PAMATUJTE NA VODOMĚŘ

Léto se s námi již definitivně rozloučilo, teploty klesají čím dál tím níž a začínají se blížit k nule. V tento čas je nutné myslet nejenom na teplejší oblečení, ale i na vodoměr.

Zimní období s sebou přináší vodoměry poškozené mrazem. Stává se to bohužel opakovaně a ani každoroční varování nezabrání výskytu celé řadě těchto případů. Příprava vodoměru na zimu přitom není náročná a zvládne ji každý.

K poškození vodoměrů mrazem dochází nejčastěji na chalupách, chatách, nebo venkovských staveních, která jsou užívána pouze v letní sezóně. Měřiče jsou zde často umístěny v nevhodných podmínkách a nejsou chráněny před vlivem mrazu.

V tomto případě doporučujeme uzavřít přívod vody před vodoměrem a potrubí za ním vypustit. Pokud je rozvod opatřen uzávěrem před i za vodoměrem, je vhodné uzávěr za měřidlem ponechat otevřený a celou sestavu obalit izolační vrstvou. Je třeba volit takový materiál izolace, který nepodléhá hnilobě a není nasáklavý, například polystyren. Zcela nevhodné jsou pro tyto účely textilie (deky apod.).

Chránit vodoměr před poškozením je ze zákona povinností odběratele, ačkoliv ten není jeho majitelem. Kromě nemalé částky, kterou odběratel zaplatí za výměnu prasklého vodoměru, hrozí i únik vody. Ten se může značně prodrazdit, zejména když jej majitel nemovitosti odhalí až po delší době.

Doporučujeme všem odběratelům, aby si ve vlastním zájmu pravidelně kontrolovali, zda v jejich domácnostech, nebo podnicích nedochází k úniku vody. Únik nemusí být bohužel na první pohled patrný. Například u protékajícího splachovače na WC voda často ani nezčeří hladinu. Dalším častým zdrojem úniku je protékající pojistný ventil u bojleru. Ze zkušenosti víme, že bývají mnohdy poruchové a odběratelé o poruše nevědí. Vývod z něj mají totiž svedený přímo do odpadu.

Únik vody lze snadno zjistit pohledem na vodoměr. Pokud není v domácnosti žádný odběr, tak vodoměr musí stát.

Ing. Václav Opat
jednatel VaK města Kdyně s.r.o

PŘEHLED NEJČASTĚJŠÍCH DŮVODŮ ÚNIKŮ VODY

DŮVOD ÚNIKU	intenzita	litrů / DEN	m ³ / ROK	Kč / ROK
Kapající kohoutek	slabě	24	8,8	467
Kapající kohoutek	silně	54	19,7	1 045
Protékající splachovač na WC	slabě	150 - 1 000	54,8 - 365	2 907 - 19 363
Protékající splachovač na WC	silně	1 000 - 2 000	365 - 730	19 363 - 38 727

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO „MODRÁ HVĚZDA“ KDYNĚ INFORMUJE

Vážení příznivci kultury, v době uzávěrky Kdyňských listů, v nichž má své místo i kulturní rubrika, jsme se ocitli ve zvláštním vakuu, které se nese celým letošním rokem. Koronavirová krize zasáhla každou domácnost, každé odvětví, každý mezilidský vztah. Citelně zasáhla i oblast kultury.

V posledních dnech situaci navíc koronoval Miloš Zeman, který si kopl do umělců nevybíravým způsobem, a sice, že „umělci vytvořili svá nejkrásnější díla tehdy, když byli hladoví.“

Nálada v kultuře, jako v mnoha odvětvích, není dobrá. Řada profesí spadajících do této oblasti zůstává v těchto dnech bez světla na konci tunelu, které by značilo, kdy se budou moci vrátit do zaměstnání. Nejsou to jen slavné tváře, které září před oponou, ale jsou to také lidé za ní - techničtí pracovníci, zvukaři, „bednáři“, biletářky, šatnářky, uklízečky, produkční, manažeři a další. Za normálních okolností bychom vás už nyní

lákali na pestrý podzimní program, věděli bychom, že nás čekají desítky hodin přesčasů, které bychom „si utrhlí“ při přípravách a realizaci adventního programu. Situace se šířením nemoci COVID-19 neumožňuje cokoliv ze zmíněného plánovat. Přesto se snažíme připravit to málo, co je možné a pokud situace ve společnosti, atmosféra mezi lidmi a v neposlední řadě tempo šíření pandemie dovolí, pokusíme se reagovat a kulturní pořady připravit.

Věříme, že se budeme moci potkat třeba u vánočního stromčku, na jehož rozsvěcení máme nachystáno milé překvapení pro všechny, kdo mají rádi kouzlo adventu, chladný vzduch a vločky šimrající řasy. Doufám také, že se po novém roce budeme moci vrátit tam, kde jsme byli před „covidem“ - k plným sálům spokojených, tleskajících, smějících se diváků. Věříme, že kultura a všechna její odvětví se postaví zpět na vlastní nohy. A jsme si vědomi, že pozornost diváků potřebují nejen velké

platformy (Národní divadlo, hudební arény), ale i ty menší (klubové scény, ochotnická divadla, aj). Nejen po stránce ekonomické, ale především po stránce hodnoty kulturně-historické.

V trendu dnešní doby je potřeba si připomínat, že kultura je jedním ze stavebních kamenů svobody. A pan Werich to taky hezky říkal: „Já myslím, že civilizace není dobrá, když je bez kultury. Člověk potřebuje ke štěstí a spokojenosti nejenom pohodlí tělesné, ale i duševní. Kultura a civilizace musí jít ruku v ruce“.

Věřme tedy společně, že se ve zdraví budeme moci brzy sejít. A třeba si i podat ruku, obejmout se a zajít naskleničku.

Bc. Jana Podskalská
ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně

VERNISÁŽ VÝSTAVY MICHAELA RITTSTEINA

Vernisáž výstavy Michaela Rittsteina, významné osobnosti výtvarného umění, se konala 11. září 2020 v parku Muzea přihraničí ve Kdyni. Neobyčejnou atmosféru letního pátečního odpoledne tvořily nejenom příjemné chvíle ve stínu vzrostlých lip, ale i téměř 200 umělcových přátel a obdivovatelů umění, kteří si zahájení výstavy v místním parku nenechali ujít.

Moderátorem této mimořádné události byl galerista Libor Gronský, olomoucký arteterapeut a muzikoterapeut. Hudebním doprovodem vše zpestřil umělcův kamarád Zdeněk Bína, multiinstrumentalista z kapely Minus 123 minut.

Michael Rittstein, expresivně figurální malíř, jehož plátna hostily výstavní galerie světového formátu, jako např. Centre G. Pompidou v Paříži nebo vídeňské muzeum Albertinum, vyjádřil velké potěšení nad pozváním vystavovat ve Kdyni.

Po velkolepé výstavě v Jízdárně Pražského hradu (70 děl k jeho 70. narozeninám), v jedné z největších výstavních síní v Česku, máme možnost i v našich skromných výstavních prostorách kdyňského Muzea přihraničí, hledat a nacházet na jeho

velkoformátových plátnech pulzující hru barev, překvapivé detaily i dynamickou atmosféru umělcovy tvorby. Od jara do podzimu tráví umělec čas na své chalupě v Brnířově, kde neúnavně pracuje, ale zároveň sleduje veškerého dění v obci a zapojuje se do něj. Svoji spontánnost a velkorysost opět nedávno prokázal, když objednal dva autobusy na vernisáž do Prahy pro své kamarády z Brnířova. Kdyně a její krásné koupaliště Hájovna mu slouží jako místo pro aktivní odpočinek (plavání, cyklistiku), ale i jako místo pro setkávání se s místními. Nejen v zemědělském Brnířově, i ve Kdyni nachází mnohé inspirace pro svoji osobitou tvorbu. Vše může být v určitých nuancích či s vtipnou nadsázkou, která je mistrovi vlastní, přetaveno do příběhu

konkrétního díla. Vzhledem k bezpečnostním nařízením ohledně pandemie COVID-19 jsme se s panem Michaelem Rittsteinem dohodli na odložení plánované komentované prohlídky jednotlivých uměleckých děl. S panem Rittsteinem byl pořízen zvukový záznam komentářů k jednotlivým obrazům. K dispozici je pro všechny zájemce na požádání v kanceláři Infocentra ve Kdyni.

Věříme, že této možnosti využijí především školní pedagogové se svými žáky z širokého okolí, aby své žáky seznámili s tvorbou této mimořádné výtvarné osobnosti.

Michael Rittstein (* v Praze 17.9. 1949) je český výtvarník. Patří k nejvýznamnějším představitelům expresivní figurální malby. V letech 1964 až 1968 studoval na SOŠV Václava Hollara a v letech 1968 až 1974 na Akademii výtvarných umění v Praze pod vedením Arnošta Paderlíka. Zde působil od roku 2001 jako vedoucí Malířského ateliéru III. Je členem výtvarných skupin „12:15“, „Pozdě, ale přece“, „Nová skupina“ a „SVU Mánes“. Jeho dílo je zastoupeno v četných významných sbírkách, např. v Národní galerii v Praze, Galerii hl. města Prahy, Českém muzeu výtvarných umění v Praze, Památníku národního písemnictví Praha, oblastních galeriích v Česku, na Ministerstvu kultury ČR, Centre G. Pompidou, ve vídeňském Albertinu a v mnoha soukromých sbírkách v Česku, Evropě, USA a Austrálii.

Ludmila Brychová
TIC Kdyně
foto: Zdeněk Zrůst
foto: MěÚ Kdyně (VŘ)

OHLÉDNUTÍ ZA SEZÓNOU V INFOCENTRU

Přestože bude letošní rok 2020 kvůli viru COVID-19 navždy spojen s různými omezeními a rušením mnoha kulturních akcí, TIC Kdyně a Muzeum příhraničí může svou sezónu uzavřít s uspokojením. Vzhledem k uzavření škol stálou expozici nenavštívilo tolik školních výletů jako v minulém roce, ale i tak se výsledná návštěvnost za období od 1. 6. – 30. 9. 2020 vyšplhala na úctyhodný počet 3 460 turistů. V našem novém prodejním systému bylo za toto období prodáno celkem **1 888 kusů vstupenek** (jedná se o součet snížených a plných vstupenek zakoupených do muzea a synagogy).

Od června jsme měli v muzeu výstavu chodských krojů. Od 11. 9. výstavu obrazů Michaela Rittsteina.

Dařilo se vyhovět všem zájemcům o prohlídku synagogy (skupinám i jednotlivcům) tak, aby nebylo nutné opouštět a zavírat kancelář TIC. Zaměstnanci MKS se ujali doprovázení všech zájemců o prohlídky.

V sezóně turisté jistě ocenili i prodloužení pracovní doby o víkendech až do 16:00 hod. Za tuto vstřícnost děkujeme našemu spolupracovníkovi Ladislavu Burešovi.

V rámci rozšíření služeb infocentra se během léta uskutečnily **dvě komentované prohlídky kostela sv. Mikuláše**. Za spolupráci děkujeme panu Przemyslawu Ciupakovi. Díky jeho krásným fotografiím vydalo TIC i novou pohlednici kostela sv. Anny na Tanaberku.

Konaly se rovněž dvě prohlídky synagogy s rozšířeným výkladem o životě kdyňských židů. Synagoga v letošním roce hostila celkem tři výstavy. Začátkem roku to byly Židovské zvyky a tradice. Následovala výstava dětských obrázků k uctění památky dětí z Lidic. V současné době probíhá výstava „Po-lin/Židé v republice mnoha národů“, která potrvá do března 2021.

V neděli 13. 9. se v synagoze sešli příznivci vážné hudby. Termínům KPH letošní rok opravdu nepřál, a tak odcházeli potěšení alespoň v tento podvečer z mimořádného výkonu Miroslava Vilímce, Libora Vilímce a Jitky Novákové. V rámci cyklu

„Hudba v synagogách“ zde mj. zaznělo i Allegro z Tria od židovského skladatele Gideona Kleina, který zemřel v koncentračním táboře Ravensbrück.

Během léta v parku proběhlo několik akcí MKS. Začátkem prázdnin přijelo Válkovo kočovné divadlo, po tři večery promítal kinematograf bratři Čadíkú. Dva dny patřily dechovce a starší generaci. V červenci zahrála Horalka, v srpnu Petrovická sedmička. Nechyběl ani koncert skupiny FOUSY. Špatným počasím byl bohužel poznamenán „Gulášek“. Naopak horké počasí (téměř z francouzské Provence), provázelo nádhernou akcí Malování v plenéru s Václavem Sikou.

Park byl v průběhu léta doplněn o výukové zábavný koutek pro děti, jehož realizace byla spolufinancována Plzeňským krajem. Vznikl malý naučný lesní svět se zábavnými panely: dendrofonem, modelem stromu a jeho obyvateli a ptačí pozorovatelna. Dřevěné naučné hry z lesního světa jsou k zapůjčení v kanceláři infocentra. Tento koutek, ale i rodinná hra s Dědkem přilákaly během léta mnoho mladých rodin nejen do TIC, ale i do stálé expozice Muzea příhraničí.

Na konci června se konala beseda s paní Annou Krocovou o Chodsku a podmalbě na sklo. S Mgr. Jiřím Janským jsme probírali pány z Rýzemberka. **Podařilo se navázat i na oblíbené Setkávání pamětníků s panem Šlajerem, kde jsme si slíbili další setkání i systematictější probírání jednotlivých ulic a domů** (termín setkání oznámíme až bude možné plánovat další akce). Stejným způsobem bych ráda navázala na cestovatel-ské besedy. První zemí, kterou navštívíme, bude Nepál. Ani tady však zatím nelze naplánovat termín. Obě setkání se s určitostí uskuteční až v roce 2021.

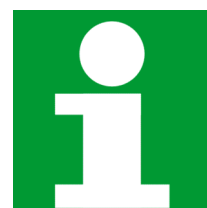
Zájemci o pěší turistiku si oblíbili naše turistické vycházky, obvykle spojené s nějakým dalším poznáním. Poslední výlet přes Erazim, Horu sv. Václava, Načetín a Šitboř jsme zakončili zajímavou prohlídkou poběžovického zámku, kostela a fary. Na cestu se během léta turisté vypravili celkem 9krát, pouze jedna vycházka (svatováclavská na Brůdek) byla zrušena. Těší nás, že k naší

skupince se přidávají i turisté z Holýšova a Domažlic. Vycházky se mohou sebelíp naplánovat, ale pokud nemají dobrého průvodce, ohlas mít nebudou. Proto je potřeba poděkovat naší spolupracovnici Libuše Hynčíkové, která vytváří pohodu a příjemnou atmosféru téměř na všech výletech. Ráda bych poděkovala i panu Jiřímu Klimentovi, který vedl dvě vycházky. Vzhledem k současné situaci jsem nucena podzimní sérii vycházek odložit na jarní měsíce roku 2021. Děkuji za pochopení.

- **14. 10. Čertova naučná stezka Babylon.** Délka 11 km.
- **28. 10. NS Válečný průmysl a Holýšov.** Délka 8 km.
- **04. 11. SPIESSOVA NS (horní část).** Délka 8 km.
- **11. 11. VYCHÁZKA NA KORÁB přes Branišovské louky.** Délka 8 km.

V TIC se prodávají vstupenky na všechny akce MKS Kdyně, zároveň stále vracíme vstupné za zrušené představení Kolofantů a zrušený koncert kapely Vítkovo veteráni.

Těšili jsme se na rozsvěcení stromečku a připravili pro vás nové zboží s motivem Kdyňska: tašky, baťůžky, plecháčky, dětské body, vánoční dárky pro vaše blízké. Termín znovuotevření TIC však bude vycházet z nařízení vlády. Lze jen těžko odhadovat, kdy to bude. Pevně věřím, že složité období způsobené pandemií COVID-19 brzy přejde. Těším se na chvíli, kdy si opět beze strachu budeme podávat ruce a po odložení roušek opět uvidíme úsměvy na našich tvářích.

Ludmila Brychová
TIC Kdyně
foto: MěÚ Kdyně (VŘ)

Kdyňský lev Maxmilián dělem

Brr, to se ochladilo. Vítr mi cuchá hřívu a sluníčko nám mává z dálky. Jako by nestačilo, že lítá listí, ony taky musí lítat bacily. A že jich teď všude kolem je. Ale my nad nimi zvítězíme, kamarádi. Dáme si do čumáčku nějaké vitamíny, budeme chodit na procházky a taky si tu a tam zalezeme s teplým čajem do peřin, třeba s pohádkou nebo vzpomínáním na prázdninová dobrodružství. To moje se odehrálo na Moravě, v historickém městě Olomouci. A abyste mi věřili, že jsem byl tak daleko, pořídil jsem si pár pěkných fotek.

U sloupu Nejsvětější Trojice jsem si připadal takový malinký. Aby ne, sloup v samém srdci Olomouce je symbolem odhodlanosti a víry obyvatel města. Proto je tak veliký!

A tady si, kamarádi, připadám jako u moře. Rozvalil jsem se totiž u Arionovy kašny. Arion byl řecký básník a z mořských vln ho zachránil delfín. Já do vln radši neskákal.

Moje další zastavení bylo u kašny, která připomíná legendu o založení města. Ten chlapík na koni je sám Caesar.

Nasával jsem atmosféru města, až jsem nasál něco, co vlastně ani moc nevonělo. Syrečky! V Olomóci, jak se tam městu říká, z nich pečou i sladké dobroty. Bylo to docela dobré, ale chodský koláč je chodský koláč!

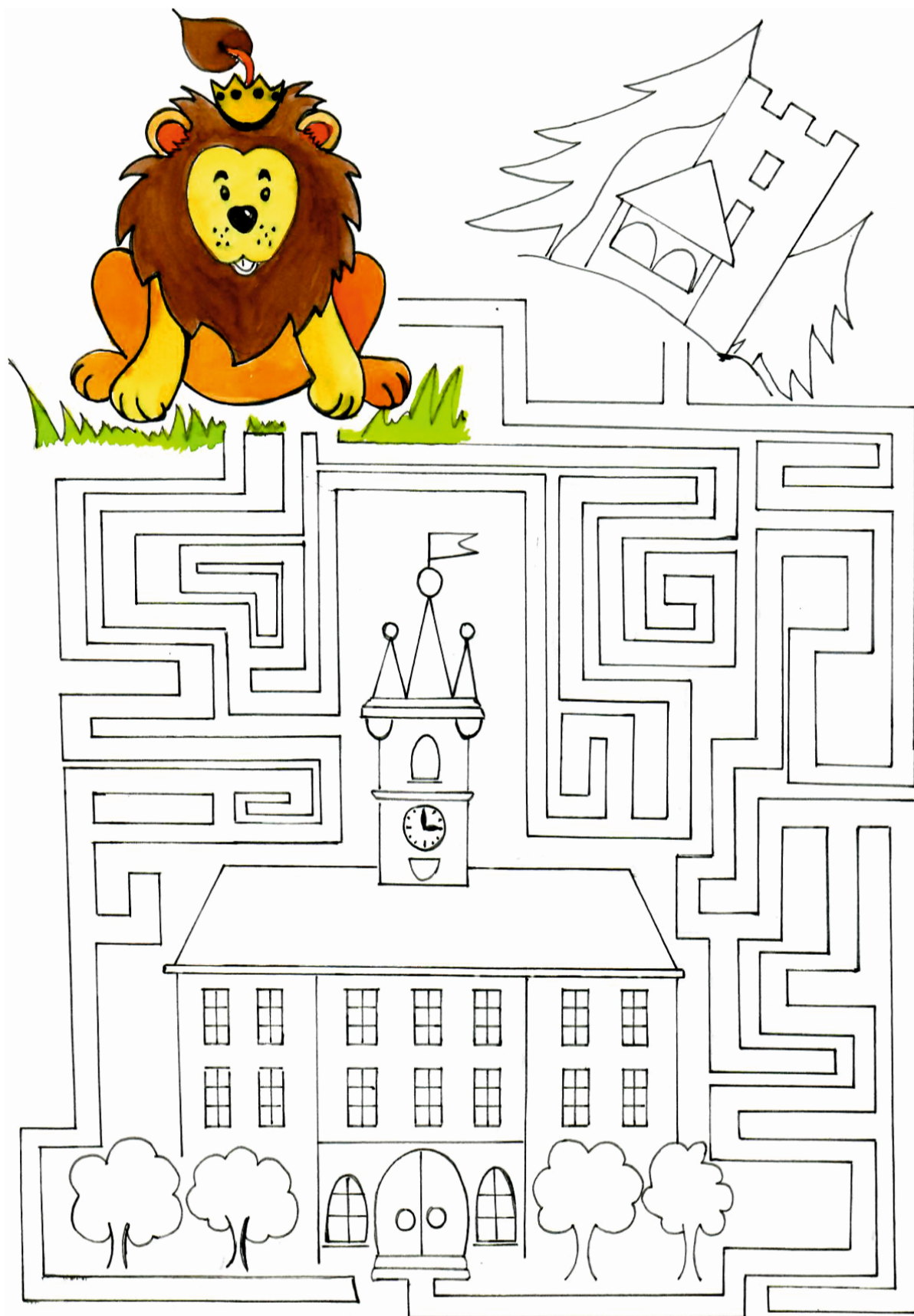
Ááá, tady už je to jiná! Bodejt by ne, byl jsem na květinové výstavě, která se v Olomouci koná třikrát do roka.

A pak už jsem jen pospíchal na Svatý kopeček, abych se pohledem rozloučil s krásným moravským krajem a vydal se zpět domů. Za vámi, kamarádi!

Opatrujte se a nerpapomeňte! Vitamíny, procházky, objemučí od rodičů, pohádky, knížky, dobrá nálada, tvoření a odpočinek jsou teď moc důležité. Těším se zase příště na viděnou! Váš Maxík
Maxíka uháčkovala Klára Šmerdová, na výlet ho vyvezla Věra Říhová a o jeho dobrodružství povyprávěla Jana Podskalská.

„Všude dobře, ve Kdyňi nejlíp!“

Text: Bc. Jana Podskalská
Ilustrace: Eva Cvachovcová

SKAUTI Z PRAPOŘIŠŤ V DOBĚ „KORONY“

Letošní rok byl pro celý svět těžký a výjimkou jsme nebyli ani my, skauti. Do března jsme fungovali normálně na pravidelných týdenních schůzkách, plánovali jsme naši každoroční velikonoční výpravu na Šumavu a mnoho dalších jarních akcí.

V březnu nám zakázali veškeré schůzky a akce, v květnu se ale ukázalo, že to nevypadá jen na chvíli. V tu dobu se ani nevědělo, jestli se vůbec uskuteční náš každoroční tábor na Hracholuskách, na který se každý rok nejvíce těšíme. Vedoucí nás ale nezklamali a na tábor jsme nakonec jeli. Bylo zde sice potřeba dodržet několikero opatření, ale toho si většina z nás ani nevšimla. Téma táborové hry bylo pro letošní rok **Pevnost Boyard**. Opět jsme byli rozděleni do několika týmů, novinkou bylo, že týmům letos velely dívky. Bylo to hezké ozvláštnění a myslím, že to zvládly na jedničku.

Vody v přehradě bylo letos více než obvykle, což nás velmi potěšilo, protože jsme mohli trávit více času na lodích. Krom klasických her se velmi zdařila například noční hra právě na vodě nebo závěrečná táborová hra. Noční hra probíhala právě na lodích, byla klidná a náročná na manuální zručnost a spolupráci týmů.

Závěrečná hra byla letos hodně propracovaná a skvěle se podobala původní hře Boyard, kdy týmy musí z indicií vyluštit heslo a čekají, zda se začnou sypat mince. Podle mého názoru se každý rok téma celotáborové hry zlepšuje a zlepšuje. To letošní bylo velice zajímavé, nápadité a promyšlené. Věřím, že si to všichni zúčastnění užili. Jsme moc rádi, že se vedoucí nezalekli zvýšených opatření a tábor zvládli naprosto ukázkově.

Vzhledem k tomu, že v současné době je naše skautská činnost opět pozastavena,

máme alespoň na co vzpomínat. Skautské schůzky a akce patří k velmi oblíbeným mimoškolním aktivitám a velmi nám nyní chybí. Snad se vše brzy povolí a my se budeme moci zase scházet a dělat vše, co máme rádi.

*Nikol Hudcová, 14 let
Lípa Prapořiště
foto: Lípa Prapořiště*

ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ KVĚTINOVÝ DEN

Dne 30. září proběhla také v našem městě celostátní sbírka „Český den proti rakovině“.

Prodej kytíček měsíčku lékařského zajišťovala **Pionýrská skupina Jitřenka Kdyně a skautské středisko Lípa Prapořiště**.

Prostředky získané za prodej kytíček od dobrovolných dárců budou použity na hlavní cíle Ligy proti rakovině, a to nádorovou prevenci, zlepšení kvality života onkologických pacientů a onkologický výzkum. Letošní sbírka byla zaměřena na nádorové onemocnění ledvin a možnosti prevence.

Děkujeme za podporu!

*Ivana Mochurová
vedoucí PS Jitřenka
foto PS Jitřenka*

VZPOMÍNKY NA HASIČSKOU MINULOST

V polovině září jsme se po pátečním cvičení zásahové jednotky SDH Kdyně setkali s historií. **Přišel mezi nás pan Rudolf Šlajer a přinesl ze svých sbírek unikátní nahrávku vyprávění pana Rudolfa Vebra (14. 2. 1890 - 27. 12. 1980 člena SDH od r. 1919 a bývalého velitele) o shánění finančních prostředků na nákup hasičského**

ho automobilu Škoda Laurin - Klement, od výrobce Smekal Praha. Podvozek byl vyroben v roce 1925, pak byla kompletována nástavba a do Kdyně bylo auto přivezeno 13. 2. 1926. Konaly se čtyřdenní zkoušky a 17. 2. 1926 byl automobil předán do správy sboru. Jeho cena činila 119 850 Kč. Oficiálně pak byl předán místnímu sboru při celodenní oslavě dne 1. 9. 1926, což je dokládáno dobovou fotografií. Zvukový záznam sice není kvalitní, ale my starší, kteří jsme pana Vebra znali, jsme ho při poslechu nahrávky doslova viděli před sebou - jeho štihlou postavu, gesta a nezapomenutelný hlas.

Panu Šlajerovi patří naše poděkování a věřím, že jsme se nesetkali naposledy.

*Jaroslava Mlezivová
jednatelka SDH Kdyně
foto: archiv SDH Kdyně*

OHLÉDNUTÍ ZA PRÁZDNINAMI

Pionýrská skupina Jitřenka Kdyně pořádala o letních prázdninách pro děti několik akcí.

Jednalo se o tři víkendové pobyty na táborové základně v Zelené Lhotě a dva týdenní příměstské tábory na konci prázdnin přímo ve Kdyni. Pro své instruktory skupina uspořádala týdenní pobyt na táboře, výlet na Tep faktor do Chotilska a výlet na Špičák na koloběžky. Na závěr prázdnin se konal zájezd pro rodiny s dětmi do ZOO Praha.

Jeden příměstský tábor se zaměřil na základní výuku angličtiny, kdy se děti naučily dny v týdnu, počítat, barvičky a základní fráze.

Druhý příměstský tábor byl pod názvem „Tajemství proutěného košíku“, kdy každý den ráno děti objevily indicie v proutěném košíku a podle nich určovaly, co je v daný den čeká za program.

*Ivana Mochurová
vedoucí PS Jitřenka
foto: PS Jitřenka*

UKLIÐME KDYNĚSKO 19. září 2020

Už třetím rokem jsme se připojili k myšlence hromadné úklidové akce Uklidme svět, uklidme Česko. Ta probíhá na území celé České republiky od roku 2014. Jejím cílem je uklidit nelegálně vzniklé černé skládky a nepořádek.

Hlavním tématem letošního, v pořadí již třetího Celosvětového úklidového dne, byly cigaretové nedopalky, které jsou nejrozšířenějším litteringovým ("littering" z angl. povalující se nebo odhozený) odpadem na světě. Lidé jich mimo odpadkové koše vyhodí každou vteřinu těžko uvěřitelných 300 kg. „Není naším úkolem v rámci dobrovolnických úklidových akcí vysbírat všechny nedopalky, to by byl věru nadlidský úkol. Chceme však na problém jejich odhazování (resp. zlozvyk mnohých kuřáků) upozornit a pomocí osvěty alespoň co nejvíce snížit množství nedopalků, které se dostanou do životního prostředí. Například málo se ví, že nedopalek je z větší části z plastu a rozkládá se v přírodě zhruba 15 roků, nehledě na obsah nebezpečných látek, které se z něj nekontrolovatelně uvolňují“, uvedl Miroslav Kubásek ze spolku Uklidme Česko, hlavní koordinátor Celosvětového úklidového dne pro ČR.

Ve Kdyni se sešly rovnou 4 party dobrovolníků! Na Hájovně jsme se rozdělili - jedni vyklízeli a vyřezávali parkoviště, další se vyvezli k odbočce na Koráb a pokračovali se sběrem odpadu dolů po serpentínách. PS Jitřenka vyšla od ZŠ přes hřbitov, odtud směr k houpačkám a dále kolem kempů, přes Hájovnu po hlavní silnici zpět do města. Seniorky vyleply parčík na náměstí a shrabaly listy v něm. Prckové s maminkami proslídili sídliště. Uklízelo se i v lese nad obcí Prapořiště směrem na Pranty.

Odhadem se vytrídilo 350 kg odpadků!

Děkuji všem za nabídnutou pomoc – městu Kdyně za technickou podporu a personál, TS za přistavení a odvoz kontejneru, kolegům v TIC za zázemí, kolegům v MKS za podporu a pomoc na místě, kolektivu COOPTUTY za servis, ZOD Mrákov za „opravdové“ špekáčky, Papírnictví Žabka za slevu na zboží, a především všem těm, kteří do terénu vyrazili s námi!

Na jaře, konkrétně 27. března 2021, věřím, na viděnou!

*Bc. Veronika Černá
MKS „Modrá hvězda“ Kdyně*

PREMIÉRA PŘEDSTAVENÍ SEXEM KE ŠTĚSTÍ VE KDYNĚ

„Jsou chvíle, kdy i sexkoučka Stella, odbornice na slovo vzatá, má problém udržet si profesionální odstup v rámci své profese...“

Nebojte, nespletli jsme si článek, ale jedná se o část děje z inscenace „Sexem ke štěstí“ v podání našeho Divadelního spolku MÁJ, která měla ve premiéru Kdyni 5. 9. 2020. Představení mělo veliký úspěch a i přes současnou složitou situaci velmi hojnou účast. Naši divadelníci byli oceněni nejen neustálým smíchem publika, ale i bouřlivým potleskem a pochvalou od kolegů z Prahy,

a dokonce samotného starosty města Kdyně Oskara Hamruse, který přišel kdyňské divadelníky podpořit.

Velmi povzbudivá pro naše divadlo je i ta skutečnost, že se lidé ptají, zda se bude představení opakovat. Divadelní spolek MÁJ chce neutuchajícímu zájmu veřejnosti vyjít vstříc a plánuje tedy reprízu této inscenace.

Stejněho ocenění se divadelníci dočkali i při předpremiéře této hry, která se uskutečnila 29. 8. v Klenčí pod Čerchovem, a zároveň tím zahájili znovuotevření rekonstruovaného kulturního sálu. A protože jsou pro divadelní činnost zapálení, nejen že stále vystupují se současnou inscenací, ale zároveň už připravují další divadelní hru. Název zatím prozrazovat nebudeme, ať se mají diváci na co těšit. Prozatím prozradíme jen to, že se jedná o další komedii a určitě nebudete zklamáni!

*Jan Kuřka
předseda DS MÁJ
foto: Václav Sika*

MALOVÁNÍ V PLENÉRU S VÁCLAVEM SIKOU

Patřili jsme k těm, kteří měli štěstí a včas se přihlásili do 10členné skupiny dvoudenního kurzu **Malování v plenéru pod vedením malíře Václava Siky**, člověka, jež při prvním setkání charakterizuje hlavně skromnost, avšak disponujícího ohromným talentem, který je doplněn navíc pílí a kreativitou. Rozhodl se věnovat dva dny lidem, kterým určitě nechybělo nadšení, ale jinak nikdy žádný obraz nemalovali (tedy až na pár přítomných výjimek). Panu Sikovi se však povedlo nemožné. Po prvních třech hodinách teorie se s námi vypravil do přírody, na cyklostezku mezi Dobříkovem a Smržovicemi, kde se otevírá krásný pohled na pásmo Šumavy, na Velký a Malý Ostrý (pohled nám všem pod Korábem narozeným, více než milý). Se stojany a plátny, s akrylovými barvami, s klobouky na hlavách za krásného letního počasí a s nulovými zkušenostmi začínáme nanášet barvu na úplně čistá šepsovaná plátna - začínáme malovat! Mistr nás vedl laskavým, trpělivým a zároveň velice inspirativním způsobem. Půjčoval vlastní barvy, radil a pomáhal. Plně nás to vtáhlo do atmosféry tvorby vlastního díla. A tak vzniklo 10 originálů, z nichž se dalo při troše fantazie vytušit, že všichni autoři měli před sebou stejnou krajinu. Dva dny utekly jako „mávnutím kouzelného štětce“ a byla na programu vernisáž našeho reálného snažení. V čem byly naše obrazy nedokonalé, o to dokonalejší byla jejich vernisáž. V provoněném parku hrála tichá hudba, mezi lípami stály stojany s obrazy a kulaté stoly s občerstvením. Nechyběl ani přípitek s námi pozvanými hosty. Hodnocení obrazů „svých kolegů“ se ujal sám pan Sika, který zavzpomínal na jeho kurzy malování v Provence. Prožili jsme krásné a obohacující dva dny. Děkujeme tímto ještě jednou panu Sikovi za nezapomenutelné zážitky. Děkujeme i paní Janě Podskalské za unikátní nápad s malováním v plenéru, ale i za organizaci celé vernisáže.

*Za všechny účastníky kurzu
Anna Adámková
foto: TIC Kdyně*

NOVINKY Z KDYŇSKÉHO TVOŘENÍ

Kdyňské tvoření v září uskutečnilo své pravidelné předávání výrobků. Obdarována tentokrát byla klatovská nemocnice. Předali jsme 11 rychlozavinovaček, 9 soupraviček, 9 čepiček, 5 bodiček, polodupačky a 38 chobotniček, které na dětském oddělení najdou své uplatnění.

S ohledem na současnou epidemiologickou situaci jsme i my nuceni omezit svoji činnost, tedy alespoň tu veřejnou. S politováním Vám oznamujeme, že se vedení spolku rozhodlo zrušit tradičně pořádanou vánoční prodejní výstavu. Doufáme, že velikonoční

výstavu již nic neohroží, a s velkým předstihem se na ni těšíme.

Ostatní naše aktivity jsou v plném proudu. V současné době se nejvíce zaměřujeme na zhotovení výrobků, které budou součástí dárkových balíčků. Ty budeme krátce před Štědrým dnem rozvážet do dětských domovů, domovů pro seniory a do nemocnic. Tam putují k dětem a maminkám, které budou muset trávit svátky pod lékařským dohledem. Nadělovat budeme již druhým rokem. Vloni jsme předaly více než čtyřicet balíčků do tří nemocnic.

Spolek Kdyňské tvoření přeje všem klidné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok.

Sledovat naše aktivity můžete na FB: Kdyňské tvoření

Více informací získáte také na telefonním čísle: 608 181 754 nebo 775 370 620.

*Bc. Veronika Šmerdová
foto: Kdyňské tvoření*

ODEŠEL JAROSLAV POSPÍŠIL

V pátek 2. 10. 2020 odešel do turistického nebe pan Jaroslav Pospíšil, dlouholetý předseda KČT ve Kdyni, vedoucí skautského oddílu a později Turistického oddílu mládeže ve Kdyni, všem známý jako „Robin“. Člověk, který zanechal stopu v mnoha lidských srdcích a vychoval celou generaci mladých turistů, kteří dodnes nesou jeho odkaz. Jako dárek k jeho 80. narozeninám uspořádalo více než čtyřicet Robinových odchovanců (nyní ve věku 50+) na jeho počest setkání na Korábu. V roce 1974 se J. Pospíšil zasloužil o vrácení zříceniny hradu Rýzmbek členům KČT Kdyně. Věž i chata byly tehdy ve zdevastovaném stavu. Rozsáhlých oprav na věži, kde byly propadlé stropy, se ujal právě on. Do poslední chvíle se zúčastňoval vycházek a srazů turistů, zajímal se o dění v odboru. Věnujme mu, prosím, vzpomínku.

Milan a Lidka Brychovi

„...A TAK TO VŠECHNO ZAPOČALO“

Toto jsou slova Františka Vavrocha, který popisuje výstavu ovoce v roce 1956 ve Kdyni.

30 let zpátky totiž neviděla veřejnost ve Kdyni a okolí výstavu ovoce.

S nevšední ochotou se spolek včelařů ujal přípravy výstavy v tělocvičně Jiskry ve Kdyni.

Ke spolupráci se postupně hlásila celá řada pracovníků z MNV, STS ve Kdyni, vojáků a v neposlední řadě i samotných občanů z okolních vesnic.

Sešlo se na 1 700 vzorků od občanů Kdyně a 33 okolních obcí. Vystaveno bylo 136 odrůd jablek a 20 odrůd hrušek. Při výstavě byla pěkná expozice všeho, co lze ze zahrady upotřebit (např. kompoty, zavařeniny, mošty a vína všeho druhu), 136 barevných ilustrací ovocných škůdců a popis ochrany. Dále pak expozice mičurinského kroužku osmileté střední školy ve Kdyni a originální olejové malby M. Brožové z Klatov. Nechyběla ani literatura s odborným zaměřením a zahradnické potřeby. Veškeré vzorky ovoce byly odborně posouzeny porotou znalců. Výstava probíhala od 27. října do 4. listopadu 1956. Prošlo jí 1 320 návštěvníků. Tato výstava splnila své poslání a začalo se uvažovat o vzniku ovocnářské organizace. Mnoho hlasů bylo i pro zřízení mostárny. Zanedlouho se konaly dvě poradní schůze, kam přišlo 120 přítomných. Byl ustaven přípravný výbor. Druhé schůze se účastnil předseda krajské

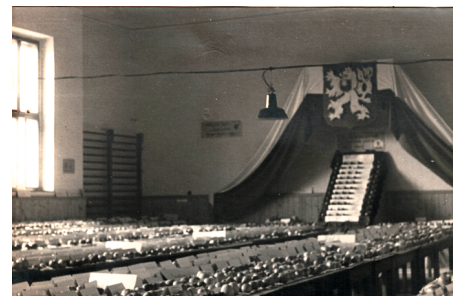
pobočky Čsl. svazu zahrádkářů a ovocnářů pan Kadlík jako informátor. Na této schůzi byly probány organizační otázky. Přípravný výbor měl z počátku 5 členů, k nimž postupně přibývali další 4. Takto bylo vše připraveno pro konání ustavující valné hromady. Dále byly rozeslány pozvánky, otevřen běžný účet na výběr členských příspěvků, které činily 12 Kč ročně, 2 Kč zápisné. Ustavující schůze se konala 2. června 1957. Předsedou byl zvolen pan Cyril Ticháček, místopředsedou Karel Vilímeček a 11 členů výboru.

Tato historie mně velice zaujala a snažím se vžít do situace těch, kteří tvořili něco nového, velmi organizačně náročného bez nároku na odměnu. Zapálení lidí pro dobrou věc bylo neskutečné.

V letošním roce v době od 16. 10. – 19. 10. měla proběhnout výstava ovoce a zeleniny. Přípravy na ni započali pan Löffelmann a pan Váchal, ale vládou vydaná opatření se šířením koronaviru náš záměr překazila.

Snad jsem Vás moc příliš neunavil s návratem do minulosti. Jednalo se jen o malý zlomek toho, co naši předkové v organizaci Čs. svazu zahrádkářů a ovocnářů dokázali.

*Jan Mazanec
předseda Českého zahrádkářského
svazu Kdyně
foto: Český zahrádkářský svaz Kdyně*

SETKÁNÍ RODÁKŮ VE KDYNI

Setkání pamětníků s panem Šlajerem se uskutečnilo 18. srpna 2020 v Muzeu přihraničí. Zavzpomínat přišlo celkem 48 zájemců o historii rodného města. Promítaly se fotografie starého náměstí.

*Ludmila Brychová
TIC Kdyně
foto: TIC Kdyně*

KDYŇSKÉ POMÍSTNÍ NÁZVY - NA KOBYLE

Jako každé město, tak i Kdyň má tzv. pomístní názvy. V několika pokračováních se na stránkách Kdyňských listů dozvíte, jak jednotlivá místa ke svým názvům přišla.

Na Kobyle:

Na okraji města západním směrem při hlavní silnici stojí několik domů. Tato část nese název „Na Kobyle“. Podle vyprávění pamětnice paní Dědinové, která Na Kobyle dlouhá léta bydlela a byla majitelkou zájezdního hostince s benzinovou pumpou (čp. 209) „U Dědinů“ existují o původu tohoto místního názvu dvě různé historky, předávané po generace.

První historka vypráví: „Ještě v dávných dobách, než byla Na Kobyle hospoda, obýval stavení hajný. Měl dcerušku, nevěstu Stázičku. Ženicha měla z Prapořiště. V den svatby přijel ženich ve vsi parádě pro nevěstu. Jel na koni. Před stavením ho přivítala hudba. Jen se objevil, spustila ryčný marš. Kůň pod ženichem se splášil, nedal se ukrotit, tryskem vjel do rybníka, v němž se ženich utopil.

Rybník spolu se stavením dostal poté jméno „Kobyla“.

Druhá verze hovoří: „V hospodě u rybníka nocovali bavorští zloději dobytka – pašeráci. Doslechli se, že v Koutě u Fronků – Rozpíčků, by byl kůň. V noci ho ukradli a přivedli na hospodu. Když se k ránu rozednilo, zjistili, že ukradená kobyla je slepá. Postavili ji u rybníka a ujeli. Hospoda pak dostala jméno „Na Kobyle“. Tolik z vyprávění paní Dědinové.

Každá z těchto pověstí se předávala z generace na generaci, většinou ústní formou. Docházelo i k určitému zkreslení, přesto mají pověsti své kouzlo. Zda jsou pravdivé, dnes s odstupem času už nezjistíme.

Dnes Na Kobyle kromě několika obytných domů najdeme ještě dvě čerpací stanice pohonných hmot a sportovní areál kdyňského fotbalového klubu (zal. r. 1920). Na tomto místě dříve stávala motorová pila (katr) na řezání dřeva a cihelna pana Ing. Miroslava

Drábka. Po vytěžení materiálu, ze kterého se vyráběly cihly, byla výroba zrušena a cihelna s vysokým komínem v 2. pol. 30. let minulého století zbourána. Ze získaných cihel si sportovci na hřišti postavili své zázemí – např. šatny apod.

Příště se podíváme na další pomístní názvy v našem městě – víte např. kde se říkalo v Žabrkochu? Pokud ne, dozvíte se to v následujícím čísle Kdyňských listů.

Rudolf Šlajer

ALOIS KALVODA - VÝZNAMNÝ MALÍŘ NA CHODSKU

Alois Kalvoda, významný český malíř krajinář, se narodil 15. května 1875 ve Šlapanicích u Brna do rodiny s deseti dětmi, kdy on byl v pořadí osmý. Původně studoval gymnázium v Brně, které nedokončil. Byl však přijat na výtvarnou Akademii (1892 – 1897) k Juliu Mařákoví, vzápětí se proto přestěhoval do Prahy. Jeho spolužáky byli například František Kaván a Otakar Lebeda. Studium přerušil z důvodu nástupu na vojenskou službu do Brna, již po roce se však vrátil zpět do školy. V roce 1899 navštívil Bosnu a Hercegovinu. Tohoto roku získal také ateliér po malíři Ludku Maroldovi na Vinohradech v Praze. Zde od roku 1900 vedl svoji krajinářskou školu. V tomto roce získal Hlávkovo stipendium, které mu umožnilo odjet do Paříže a následně do Mnichova. Společně s malbou se občas věnoval také grafice. Byl členem spolku Mánes, ze kterého v roce 1906 vystoupil a přijal členství v Jednotě umělců výtvarných.

Koncem dubna roku 1910 se Kalvoda vypravil se svými dvěma žáky Martinem Benkou a Josefem Štemberou do Kdyň, aby namalovali pohled z Korábu. Malíř a oba studenti se ubytovali u Rendlů, v budově zvané Zámeček na konci Kdyň. Odtud se s potřebným vybavením vypravili na Koráb. S organizací jim pomáhal výtvarník a učitel Jan Paroubek. Jakmile přijeli a odpočinuli si, postavili stojany a Kalvoda jim poskytl poslední rady:

„Chlapci, jsme tu jako na skutečném korábu. Před sebou máme nekonečnou dálku šumavských vršků. Políčka se proplétají

širým krajem jako stužka v hlavě chodské nevěsty... Ten rybník naproti vám, Martine, je jako mořské oko v Tatrách. Ten vám bude vodítkem k práci. Podívejte se, můj úsek je tam od té dědiny po tuto. Ten vysoký osamělý buk v popředí je ještě v mém poli. Vy začněte kreslit od kraje až sem ke křižovatce cest. Vy také, Štembera. Začněte od toho vrcholu pod Čerchovem. Když potom dáme plátna dohromady, musí nám to souhlasit – rozuměl jste? Tak, štětky na měření do ruky a s chutí do práce!“ (Ze vzpomínek M. Benky, známého slovenského výtvarníka).

Alois Kalvoda namaloval za čtrnáct dní osm studií ve formátu metr krát metr. V ateliéru z nich vytvořil obraz „Chodsko“ v rozměru 186 x 386 cm. Tento obraz je nyní v majetku Muzea Chodska, odkud je zapůjčen k výzdobě synagogy ve Kdyňi,

kde jej mohou vidět nejen obyvatelé Kdyň, ale i turisté. Inventární číslo H-11 143, přírůstkové číslo 49/84. Obraz byl do Muzea Chodska převeden v roce 1984 z Ústřední správy majetku ČSD v Praze.

Alois Kalvoda v roce 1922 zakoupil zámeček v Běhařově, kde žil a vedl malířskou krajinářskou školu. V Běhařově malíř umírá 25. června 1934.

Čerpáno z knihy Oldřicha Klobase – Alois Kalvoda z roku 1997, z prvního dílu Tomanova slovníku str. 456–457 a evidenční karty Muzea Chodska v Domažlicích

Václav Sika

STEPHAN MATHIAS TSCHIDA

Okénko do historie i výzva spoluobčanům

Popisem životní cesty Stephana Mathiase Tschidy (dědečka Emila Tšidy) bych ráda otevřela pravidelnou rubriku o významných osobnostech Kdyně, které v našem městě zanechaly výraznou stopu. Protože takových lidí bylo nespočet a zveřejňování ve čtvrtletníku Kdyňských listů umožní představit jen některé z nich, chci Vás tímto požádat o spolupráci.

Přinášejte nám sami tipy, náměty a podklady na tyto osobnosti. Pomůžete spolupovytvářet cenné informace pro příští generace a založit tak "kdyňský archiv" pro potřeby Muzea příhraničí.

Jedná se o osobnosti ze sféry kultury, vědy, veřejného života (přádelny, strojírný, jednotlivé spolky, ochotníky, apod.), rovněž i o osobnosti z oblasti sportu a dalších odvětví.

Předem za Vaši pomoc děkuji.
Ludmila Brychová, Muzeum a TIC Kdyně

V Kronice rodu Tschida sepsané Tomášem Donnerem se o osobnosti S. M. Tschidy dočteme následující informace:

Stephan Mathias Tschida

Narodil se 29. října 1764 v Uhrách. U křtu dostal jména nejslavnějších maďarských králů (Stephan/Štěpán a Mathias/Matyáš). Dle rodinné tradice pochází tento rod z Uher z dnešního Burgunlandu (dnes Rakousko) z okolí Niziderského jezera, kde se jméno Tschida ještě dnes hojně vyskytuje.

Rodiče Stephana Mathiase Tschidy, neznámo kdy, odešli z Uher do Vídně, kde měli v pronájmu Dunajské rybářství (Donau-Fischerei). Jako všechny měšťánské rodiny té doby měli i oni vlastní erb. Ve znaku jejich erbu byla ryba.

Ve Vídni se Stephan vyučil obchodníkem a v roce 1785 nastoupil službu v kdyňské přádelně jako účetní. Kdyňskou přádelnu koupil dne 7. 5. 1769 vídeňský velkoobchodník a bankéř Jakob Matheus Schmitt (*1717, +20. 6. 1781).

Jeho nejstarší dcera Josefa Monica se provdala za vídeňského obchodníka Daniela Tšidu (*1731, +1806). Je velmi pravděpodobné, že S. M. Tschida byl tedy v příbuzenském vztahu a tato příbuznost měla vliv na jeho příchod do Kdyně.

Kdyňská přádelna, kde byl zaměstnán jako účetní, se zúčastnila první průmyslové

výstavy na evropské pevnině, která se konala 21. 8. do 14. 9. 1791 v pražském Klementinu u příležitosti korunovace císaře Leopolda II. za českého krále. Na medaili, kterou na této výstavě přádelna obdržela byl český nápis: „Vlast ctí českou přičinlivost“.

Dne 14. 4. 1800 v kostele sv. Martina v Klenčí p. Čerchovem se Stephan Mathias Tschida oženil s Marií Barborou Fürtschovou.

Začátkem 19. stol. byly asi všechny obytné budovy na náměstí kromě radnice dřevěné. Radnice, která stála ve Kdyni za života S. M. Tschidy byla menší než současná. Byla postavena po velkém požáru, který r. 1781 zachvátil Kdyni, kdy kromě radnice shořela i velká část přádelny. Radnice byla do r. 1855 jedinou budovou o dvou patrech na celém náměstí a byla kryta šindelem. Přízemí bylo z kamene a poschodí ze dřeva. V přízemí se nacházela radniční síň a v prvním patře byt, který se pronajímал úředníkům z továrny. V roce 1802 byl byt pronajat S. M. Tschidovi. V prvním poschodí si vzal do nájmu: 1 pokoj, komoru a kuchyni, v přízemí: 2 pokoje, 2 komory, 2 kuchyně, dále si najmul sklep a 2 chlévky pro drobné zvířectvo. Za pronájem platil 52 zlatých.

Na základě sedmnáctiletého pokojného pobytu ve Kdyni si S. M. Tschida podal 24. 3. 1802 žádost, aby byl přijat za

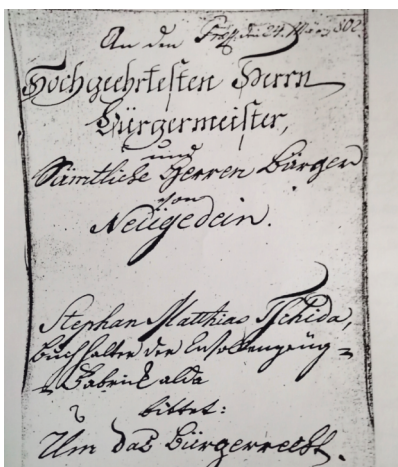
měšťana. Žádosti bylo 29. 3. 1802 vyhověno. Až do roku 1845 bývalo ve Kdyni zvykem, že nově přijatý člen za měšťana zaplatil půl sudu piva, s nímž obvykle byla spojena i hostina. Tento starý zvyk zrušil až purkmistr František Žákavec (tchán Marie Žákavcové, roz. Tšidové), který místo něho ustanovil částku 5 zl. 10 kr. do fondu založeného pro okrasu města.

Na radnici S. M. Tschida bydlel až do roku 1816, kdy se odstěhoval do čp.3. Číslem popisným tři byl označen celý objekt továrny, který se skládal asi z pěti budov.

Dvorní dekret ze dne 10. září 1770, který byl opatřen pečeti císařovny Marie Terezie, mimo jiné ustanovil, že všichni nájemníci, kteří bydlí v továrních budovách a jsou podnikem neustále prospěšní jako tovární dělníci, barvíři, appreuři (apretura je souhrnný pojem pro všechny způsoby zušlechťování textilií s výjimkou barvení a potiskování. V užším smyslu znamená apretura mechanickou úpravu ke zlepšení vlastností surových textilií odstraněním šlihty, hlazením, zplstěním atd.) a ostatní personál ve Kdyni jsou osvobozeni od vojenské služby.

Mezi léty 1816 - 1819 se stal S. M. Tschida správcem kdyňské továrny, tj. místním ředitelem. V té době byla továrna již velkého rozsahu. V roce 1825 v ní pracovalo 500 stálých zaměstnanců a stovky externích tkalců. Tehdy se v ní vyráběly vlněné látky zvané velury, které bývaly označeny pro Kdyni typickou vigneou v zelené barvě. Dalšími výrobky byly látky na kněžská roucha, mnišské hábity a látky na prapory. Později se vyráběly šátky a plédy, které se vyvážely hlavně do Polska a látky k lisování cukru. Ve třicátých letech se pak začaly vytvářet kamgarnové látky, které pak na dlouhou dobu byly hlavní výrobní náplní kdyňské továrny. Po odchodu do penze v roce 1834 vystavěl S. M. Tschida dům čp.167 (Klatovská ul.) a obchodoval ve velkém s vínem, které kupoval z Uher, slivovic, plodinami i kůží. Budova, kterou vystavěl, byla větších rozměrů a bylo v ní celkem 5 bytů. Dům se později jmenoval „U Regálů“ podle dalšího majitele Antonína Regála, který jej koupil patrně přímo od Mathiasova nejstaršího syna Johanna Tschidy. Budova vyhořela 27. 6. 1884, kdy během požáru vyhořelo ve Kdyni celkem 8 obytných stavení a jedna stodola. Přes zahradu tohoto domu se vedla voda v dřevěných rourách ze studánky v hořejším Luhu do kašny na náměstí.

Dne 20. 1. 1836 zemřel ve věku 72 let.

KDYNĚ ZA ŽIVOTA STEPHANA MATHIASE TSCHIDY

O tom, jak vypadala Kdyň za S. M. Tschidy nám podává svědectví list vložený do radniční věže roku 1871, který popisuje Kdyň dvacátých let devatenáctého století:

„Domy bývaly všechny dřevěné, neovrhnuté, neobílené s pavlačemi a velkými zásypami opatřené. Skoro před každým domem byla zahrádka na zeleninu.

Řezníci mívali každý před svým domem dřevěný krám na maso.

Před šedesáti léty stávala nad hořejší kašnou stará škola, na ní byla vížka s hodinami a zvony. Pak se z ní udělala kovárna a aresty a postavila se jiná dřevěná škola skoro uprostřed náměstí. Při ní bývalo hnojiště a rybníček. Pod Rybníčkem se táhla od severní k polední straně hluboká rokle.

Kaple sv. Jana Nepomuckého, která doposud stojí na dolejší náměstí (v místě dnešní kašny), má se časem a možná ještě tento rok porazit a přenést na jiné místo (kaple byla zbořena v r. 1873 a socha přenesena k továrně pan Kheila do Komenského ulice, kde pan Kheil postavil pro sochu kapli novou. Stojí zde dodnes. Zvony z původní kapličky na náměstí se umístily na tehdy novou radniční věž).

Ulice, která vede ke Koutu, bývala tak úzká, že těžcí vozkové (formani), kteří

vozívali z Vídně do Frankfurtu vlnu a jiné zboží přes Kdyň, již při nakládání ve Vídni museli vzít zřetel na tuto ulici. Až v roce 1850 byla tato ulice rozšířena při stavbě domu č.11. (dnešní knoňovna)

Za kapli stávala velká, v průměru asi 45 palců silná lípa, která působila svými rozsáhlými suký příjemný chládek a nedělního času sloužila občanům za zábavní místo. Nedaleko lípy při rokli stávala řebříkovna. A za ještě dřívějších časů byl při rybníčku plácek jménem „Kleťka“. Tam stával sloup a na něm koš, do kterého byli dávání za potupu pekaři, kteří měli špatné a malé pečivo, řezníci, kteří sekali malé maso.

Později pod kostelním vrchem byla postavená nová škola. Stará škola s kovárnou uprostřed náměstí byly pak poráženy. Na náměstí rostla tráva a pásávaly se na ní husy.“

S. M. Tschida zažil přítomnost francouzských vojáků v průběhu Napoleonského války.

Po nešťastné bitvě u Ulmu (9. 11. 1805) vtrhli Francouzové dne 11. 12. 1805 přes Klenčí pod Čerchovem do Domažlic, kde c.k. solní magacín vybrali. Bylo jich takové množství, že se jejich výprava roztáhla po všech vesnicích až ke Klatovům. Též do Kdyň přitáhli. Ve Kdyň se Francouzi

utábořili a nemilosrdně drancovali. Vše se jim muselo bez odmluvy zdarma vydat. Městečko muselo za nejkrutějších pohrůzek během dvou hodin sebrat 2400 zlatých výpalného. Tato inkvizice trvala 4 dny.

S.M. Tschida by nám mohl vyprávět i o návštěvě císaře.

V roce 1812 navštívil Kdyň na své cestě po Čechách poslední římsko-německý a první rakouský a současně český a uherský král František I. Přijel sem v 8 hodin ráno, prohlédl si budovu radnice, kde S. M. Tschida v tu dobu bydlel a zároveň navštívil i jednotlivé části továrny. V 10 hodin město opustil.

V roce 1826 měla Kdyň 164 domů, ve kterých bydlelo 282 rodin se 1 428 členy. Úředníci továrny se spolu s děkanem, kaplanem, „stemplmeisterem“ a naddozorcem finanční stráže počítali mezi inteligenci.

Zdroj: Kronika rodu Tschida autor Tomáš Donner

*Ludmila Brychová
TIC Kdyň
foto: TIC Kdyň*

DĚTI STEPHANA MATHIASE TSCHIDY A MARIE TSCHIDOVÉ, ROZENÉ FÜRTSCHOVÉ

1.	Katharina Tschidova	*1801 +1829, provdaná za Karla Rittera (krasobarvíře v kdyňské továrně)
2.	Georg Tschida	*1803 ve Kdyň čp.1(radnice) +1824.
3.	Maxmiliana Barbara Tschidová	*1804 ve Kdyň čp.1(radnice). Žila v Uhrách.
4.	Theresia Tschidová	*1807 ve Kdyň čp.1(radnice) +1857. Provádala se za Karla Schaffranka (úředníka kdyňské továrny), syna Václava Schaffranka, poštmistra v Klenčí p. Čerchovem.
5.	Johann Tschida	*1810 ve Kdyň čp.1(radnice) +1876. Dědil dům po otci čp.167 v Klatovské ul. Byl faktorem a účetním v továrně. Oženil se s Elizabethou Lommerovou. Od roku 1949 žil se svojí druhou ženou Annou Marií Tschidovou, roz. Schreinerovou na Hájku.
6.	Karl Tschida	*1812 ve Kdyň čp.1(radnice). Více informací neuvedeno.
7.	Daniel Tschida	*1814 ve Kdyň čp.1(radnice) +1887. Otec Ferdinada, Ludvíka a Emila Tšidy, jehož životní cestu najdete v příštím čísle Kdyňských listů.
8.	Joseph Tschida	*1816 ve Kdyň čp.1(radnice). R.1831, 7.10. si na děkanství vyzvedl rodný list a odešel ze Kdyň.
9.	Hermann Tschida	*1819 ve Kdyň čp.3(továrna) +1879. Oženil se s Annou Karolinou Särve. Žil v Nýrsku.
10.	Karoline Tschidová	*1820 ve Kdyň čp.3(továrna) +1862. Svobodná. Žila u bratra Johanna.
11.	Jakob Tschida	*1827 ve Kdyň čp.3(továrna) +1891. Žil v Temešváru, dnešní území Rumunska.

SOUSTŘEDĚNÍ PŘÍPRAVEK SK KDYNĚ 1920

V posledním srpnovém týdnu se pod vedením trenérů Lukáše Tichého a Tomáše Vítka opět uskutečnilo **letní fotbalové soustředění**

mladší a starší přípravky SK Kdyně 1920. Děti byly již tradičně ubytovány v hotelu Bohmann na Babyloně.

Volné chvíle děti trávily zejména na dětském hřišti a v přilehlém bludišti. Nechyběly ani procházky po okolí.

Odměnou za náročné tréninky jim pak byla pozvánka na zmrzlinu a především koupání v bazénu, jímž hotel disponuje.

I letošní soustředění přineslo dětem i trénérům mnoho nových zkušeností a zážitků, na něž budou rádi vzpomínat.

Speciální poděkování patří především Evě

Marečkové, Lence Jankovcové a Rostislavu Skopalovi, kteří se dětem po celou dobu perfektně věnovali. Poděkování patří také dvěma dorostencům, Filipu Fišerovi a Elišce Mačudové, jež byli nápomocni zejména při samotných trénincích.

Od září již trénujeme opět „doma“, na hřišti Na Kobyle. Chcete-li se k nám přidat, rádi uvítáme každé dítě ve věku od 4 let, vždy ve středu a pátek od 16:30 hodin.

Lukáš Tichý

trenér starší přípravky SK Kdyně 1920

foto: SK Kdyně 1920

MLADÝ TÝM HASIČŮ ZE KDYNĚ

Náš kroužek mladých hasičů má 8 dorostenců a 13 starších žáků. Obě kategorie si v posledních letech vedou velmi dobře. V roce 2018 ve hře Plamen vybojoval tým starších žáků v okresním kole 1. místo, díky kterému mohl zabojovat i v krajském kole. Po velmi úspěšné sezoně 2017/18 tým přišel o plno dobrých členů kvůli překročení věkové hranice, což nás velice mrzelo. Po nevydařeném branném závodě, kde jsme skončili na 12. místě, jsme si uvědomili, že musíme nabrat nové členy, kteří náš tým posílí. To se podařilo, a i přestože měli málo času na trénink, jsme na konci sezony skončili na krásném 3. místě. Náš poslední závod ve starších žácích jsme absolvovali ve Štítarech požárním útokem a tím jsme zakončili naše

dětství krásným 1. místem. Další sezonu jsme začali závodem ZPV (závod požární všestrannosti), kde jsme také získali pár pódiových umístění v dorostenecké kategorii. Další závody jsme bohužel nemohli absolvovat kvůli pandemii COVID-19. Na podzim v roce 2020 se nám podařilo absolvovat pouze jeden závod hned za kopecem v Chodské Lhotě, kde nás úspěchy také neminuly.

Pokud rádi sportujete, připojte se k nám. Věk je neomezený. Tréninky máme každou středu ve Kdyni. V zimě v hasičárně a v létě, aby nám pohyb nechyběl, na víceúčelovém hřišti města Kdyně od 17 do 19 hodin. Budeme se těšit – jsme dobrý tým.

*Mladý tým hasičů ze Kdyně
foto: tým hasičů Kdyně*

SDH KDYNĚ MUŽI

Soutěžní družstvo SDH se v letošním roce zúčastnilo celkem dvanácti soutěží, ze kterých jsme si přivezli 8 pohárů za 1. místo, jeden za 2. místo a jeden za 3. místo. K tomu jsme vyhráli putovní poháry ze zimní soutěže, z Chodské noční hasičské ligy (CHNHL) a ze Zahořan, které nám již zůstávají. Stali jsme se po třetí v řadě mistry CHNHL v kategorii PS12. V těchto soutěžích reprezentujeme Sbor dobrovolných hasičů Kdyně a tím

i město Kdyně. Věříme, že v příštím roce opět obhájíme titul CHNHL a budeme mít ještě lepší výsledky. Dík patří všem klukům, kteří soutěžili, i těm, kteří fandili.

Václav Milfort

SDH Kdyně

foto: SDH Kdyně

SDH HLUBOKÁ - DOROST SOUTĚŽE

Dorostenky a dorostenci z Hluboké se v srpnu a v září činili. Zúčastnili se hned 5 závodů v požárních útocih, nočních soutěží ve Štítarech, Mochtíně, Novém Sedliši (okres Tachov) a denní soutěže v Tlumačově a Zahořanech. **Nejlepšího výsledku jsme dosáhli právě v Zahořanech, kde jsme skončili druzí.** Naopak se nám nevedlo v Mochtíně se dvěma neplatnými pokusy. Na sv. Václava pak dvanáct MH startovalo v branném závodě v Chodské Lhotě, kde

jsme opět bodovali a umístili se na stupních vítězů. Celkově jsme naježdili osobními auty 320 km. Na základě schválené dotace od Plzeňského kraje a za přispění města Kdyně mohla JSDH Hluboká zakoupit šest kusů svítilen na zásahové přílby.

Za podporu děkujeme.

Lenka Šimánková

velitel JSDH Hluboká

foto: JSDH Hluboká

ÚSPĚCHY KDYŇSKÉ MLÁDEŽE V RYBOLOVNÉ TECHNICE (RT)

HANÁCKÝ POHÁR V KROMĚŘÍŽI

Dne 19. 9. 2020 se konal Hanácký pohár v krásném městě Kroměříž. I odtud si kdyňští ertěčkáři přivezli 2 zlata a 1 bronz.

David Nejd

1. místo - junioři 5ti boj

1. místo smíšené týmy - 5ti boj

Lucie Nejdlová

4. místo - juniorky 5ti boj

3. místo smíšené týmy - 5ti boj

MISTROVSKÝ POHÁR V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Poslední srpnový víkend kdyňští ertěčkáři opět skvěle reprezentovali svůj kraj i město na Mistrovském poháru ČRS v RT juniorů a žáků v Českých Budějovicích. I přes deštivé počasí dokázal tým ve složení - David Nejd, Stanislav Schleiss, Jakub Schleiss, Jan Dvořák, Nina Hynčíková a Lucie Nejdlová získat celkem 5 zlatých, 2 stříbrné a 4 bronzové medaile.

Tým chlapců skončil na krásném 2. místě, tým děvčat na 4. místě.

*Radka Nejdlová
foto: Radka Nejdlová*

POHÁR MLÁDEŽE VE KDYNĚ

V sobotu 3. října 2020 uspořádala naše místní organizace Českého rybářského svazu, z pověření Rady ČRS, Pohár mládeže v rybolovné technice. Původně plánovaný termín 29. srpna jsme přepustili ČRS Odboru rybolovné techniky k uskutečnění Mistrovského poháru Rady ČRS v RT juniorů a žáků, který se konal v Českých Budějovicích ve formátu mistrovství ČR. Nový termín k uskutečnění Poháru byl již na hraně ohledně ubytování v kempech ve Kdyni, stálosti počasí a jak se ukázalo i s opět se vzrůstajícím onemocněním COVID-19 a s přijímanými opatřeními proti němu. Přesto jsme k poslednímu září registrovali 53 přihlášených účastníků, jejichž konečný počet po odhláškách byl ráno při registraci 39 účastníků. Začínalo se klasicky terčovými disciplínami a končilo se disciplínou obě hřiště fotbalového klubu SK Kdyně. Tímto bych chtěl poděkovat fotbalistům za projevenou vstřícnost a přeložení sobotních zápasů. Fotbalisté nám rovněž zajistili občerstvení po dobu soutěže.

Soutěžilo se v šesti kategoriích, mladší žáci a žákyně v trojboji, ostatní kategorie v pětiboji. Závodníky na pohár vyslalo deset organizací z celé České republiky, nejdále to měli závodníci Bohumína a závodníci ÚS Moravskoslezského. Soutěži přihlížel i státní trenér mládeže v rybolovné technice Karel Světlý. Trojboj vyhráli v obou nejmladších kategoriích závodníci z Pelhřimova, Martina Humíková a Strupek Matěj. Žákyně vyhrála Eliška Vladyková z Bohumína a v kategorii žáci zvítězil domácí Jakub Schleiss. Juniorkám kralovala Tereza Grznárová soutěžící za ÚS Moravskoslezský a kategorii juniorů vyhrál domácí David Nejd. Všem účastníkům patří poděkování za bezproblémový průběh soutěže. Ceny do soutěže věnovalo město Kdyně a poháry pro nejlepší byly zakoupeny z dotace ČRS. Při závěrečném vyhodnocení převzali nejlepší závodníci ceny z rukou předsedy ČRS PhDr. Karla Macha a starosty města Kdyně Oskara Hamruse. Celou akci

finančně podpořil Plzeňský kraj a Český rybářský svaz.

*Jiří Patka
předseda Českého rybářského svazu
MO Kdyně, foto: Jiří Patka*

ERWINE, DĚKUJEME!

Dne 17. září 2020 jsme se s kyticí v ruce a bolestí v srdci rozloučili s **Erwinem Hornigem**, čestným velitelem dobrovolných hasičů v německém Furth im Wald a čestným okresním hasičským inspektorem, který zemřel po těžké nemoci ve věku 76 let. Urna s jeho ostatky byla vystavena v obřadní síni na hřbitově ve Furth im Wald. S českými hasičskými sbory Erwin navazoval kontakty a rozvíjel přátelské vztahy ještě před pádem železné opony. Právě jeho zásluhou má v rámci přeshraniční spolupráce nespočet českých hasičských sborů potřebnou

techniku, kterou němečtí kolegové díky Erwinově přehledu poskytli vždy tam, kde to bylo nejvíc potřeba. Kdyňští hasiči Erwinovi vděčí za svoji vyprošťovací techniku, hyršovství pro změnu za svůj automobil. A takto bychom mohli dále a dlouho pokračovat. Erwin se staral nejen o technickou vybavenost jednotek, přispíval rovněž k realizaci společenských akcí, na kterých se čeští a němečtí hasiči rádi setkávali. S velkou péčí se vždy staral o naše pohoštění, i proto jsme se u našich německých přátel právě díky němu cítili jako doma. Erwin byl zkrátka ve všech směrech – technických

i kulturních, hasičem tělem i duší. V úterý, 29. září byla za Erwina Homiga v klášterním kostele v Domažlicích sloužena zádušní mše svatá – rekviem. Bůh ať ho odmění za všechno dobré, co ve svém životě vykonal, a že toho nebylo málo...

Hasiči budou na Erwina vždy vzpomínat s úctou, láskou a bolestí v srdci.

*Za všechny hasiče okrsku č. 9
Antonín Váchal
okrskový starosta*

KOMÍN A KONTROLA ČIŠTĚNÍ

Vážení spoluobčané,

s tím, jak se střídají roční období se vyskytují specifická rizika. S podzimem přichází ochlazování a tím pádem i začátek období, ve kterém začínáme topit. Na topnou sezónu je potřeba řádně se připravit, například pozváním kominíka, který provede kontrolu a čištění komína.

Jak často kontrolovat a čistit komín?

Základními lhůtami pro čištění spotřebiče paliv do 50 kW při celoročním provozu je 3x ročně u spotřebiče na pevná paliva, 2x ročně na kapalná paliva a 1x ročně na plynná paliva. Nové znění zákona (č. 320/2015 Sb.) o požární ochraně je

benevolentní v tom, že umožňuje občanům, pokud jsou toho schopni, si čištění provést i sami. Jednou do roka ale musí být provedena kontrola spalínové cesty oprávněným kominíkem.

Co mohu zkontrolovat sám?

Zda je kouřovod řádně upevněn (za studena) / je-li komín celistvý – bez poškození / fungující uzávěry / funkční přívodní šňůry a zásuvky / zda se v blízkosti topidla nenacházejí hořlavé látky popřípadě je použita nehořlavá izolace/

Co dělat, když začne v komíně hořet?

Urychleně odstraňte veškerý hořlavý materiál z blízkosti komínového tělesa.

Zavolejte na linku 150 nebo 112. Do příjezdu hasičů je možné krotit plameny vzhazováním písku vymetacími dvířky nebo ze střechy do komína.

Požár v komíně nikdy nehaste vodou, mohlo by dojít k jeho popraskání nebo i výbuchu!

Důležitá telefonní čísla:

150 – Hasiči

112 – Integrovaný záchranný systém

Přeji všem občanům ve Kdyni a v přilehlých obcích pohodový podzim, zdravíčko a klidnou mysl.

*Petr Drahoňovský
preventista sboru SDH Hluboká*

SRÁŽKA VLAKŮ - POHLED ZASAHOJÍCÍHO HASIČE

Perný den - 9. 9. 2020

Píp, píp, píp - budí mě mobilní telefon. Je 7 hodin ráno a vím, že musím vstávat. Po chvilce se odšourám na toaletu a ještě chvíli klímám. Z dálky slyším houkání vlaku a pak tupé plácnutí. Jdu se umýt, abych se probudil a oblékat. Mobilní telefon mi začne vyzvánět a já vím, že poběžím do hasičárny. Neklamně mi to potvrdí siréna a už letím. Klíče, doklady v ruce a na snídani jsem si ani nevzpomněl. Z "Koželušny do hasičárny" to mám kousek. Doběhnu jako třetí. Už jsou tam Radek Jakl a Vašek Voráč. Rychle obléknout zásahový oblek, boty, přilbu do ruky a k autu. Přijíždí velitel Vašek Sokol, Luděk Mlnářík, Petr Mareš a Toník Váchal. Je nás sedm a 7 minut od vyhlášení poplachu vyjíždíme směr Prapoříště. Na kolejích v Prapoříšti nic není a dostáváme upřesnění "nádraží Kdyně směrem Prapoříště". Že by to bylo cvičení? To už jsme zažili. Přijíždíme k nádraží a vidíme, že se osobní vlak srazil s lokomotivou, která táhla měřicí vůz. Dojíždí kluci z HZS Domažlice a sanitka. Počáteční chaos se začíná zklidňovat. Lékařka po zhodnocení situace přivolává vrtulník z Líní a Českých Budějovic. Začínáme vynášet zraněné děti a dospělé. Třídíme je dle instrukcí záchranářů podle typu a vážnosti zranění. Přijíždí další sanitky, lékaři a záchranáři. Odnášíme vážně zraněného mladíka do vrtulníku. Lékař nařizuje okamžité připojení na monitory, protože mladík kolabuje. Vnímám, jak se třese a je bledý. Lékař začíná ošetřovat

dalšího. Po naložení druhého zraněného lékař běží k vrtulníku a odlétají. Než jsme zraněné naložili, on stačil ošetřit další. Přikrýváme je fólií nebo dekami z hasičských aut. Jsou v šoku, vyděšení. Pomáháme, kde je třeba. Vedle mě zazní hlas: „Pojeď, napíchneš mu tu infuzi.“ Ze mě vypadne: „Já to neumím.“ „To nevádi. Drž.“ Dostávám láhev s hadičkami a záchranář ji napichuje do žíly zraněného. Já sloužím jako stojan. „Drž to, než ho naložíme,“ zazní další pokyn. Hlavou mi běží: Co všechno se budu muset ještě naučit? Pak dostávám do péče malého kluka. Je vyděšený. Beru ho do náruče a on se mě oběma rukama drží kolem krku. Cítím, jak se třese a v křeči šeptá, že mu maminka nebere telefon. Od záchranářů dostávám plyšáka, aby odvedl jeho pozornost od události. Mám ho odnést do sanitky. Úpěnlivě mě prosí: „Pojedeš se mnou?“ Říkám mu: „Ne, já musím pomáhat i těm dalším. Ale pojeď, vybereš si sanitku, která tě odveze. Hele, támhle krásně bliká.“ Usměje se a já mu slíbím, že dáme vědět mamince a ona za ním přijede. Zklidněného jej předávám do sanitky a ta odjíždí. Ani jsem se ho nezeptal na jméno. Snad bude v pořádku.

Místo neštěstí mi připadá jako mraveniště. Žluté a oranžové vesty, bílé přilby a tmavé zásahové obleky, sanitky a hasičská auta, změt lidských postav a to vše v pohybu. Vracím se pro další úkoly. Proti mě jde s úsměvem známá tvář a tiskne mi ruku: „Kluci jsem rád, že jste tady a odvádíte kus

poctivé práce.“ Slova brig. gen. Ing. Františka Pavlase ředitele HZS Plzeňského kraje, hřeji. Pomalu začínám vnímat kolem sebe další známé. Oceňujeme, že přijel starosta města Oskar Hamrus a přivezl stan pro vytvoření zázemí a vody pro občerstvení všech. Vnímám velitele CPS (centrální požární stanice) mjr. Ing. Jaroslava Hrdličku HZS Domažlice a další. Vrtulníky přepravily 6 těžce zraněných a sanitky odvezly do nemocnic v Domažlicích, Stodu a Klatovech dalších 13 zraněných. Kolem poledne předáváme prostor nehody železničářům a policii. Vracíme se na základnu. Teď zbývá vše uklidit, doplnit a připravit k dalšímu výjezdu. Teprve nyní si uvědomujeme, jak jsme strašně unavení. Pominul stres, psychické a fyzické napětí. Již několikrát jsme byli účastníky taktického cvičení, které bylo zaměřeno na hromadnou havárii, ale skutečnost, tak ta je docela jiná, horší. Všichni kluci jsou toho zásahu plní. Každý měl své přidělené úkoly a nikdo se neptal: „Proč mám dělat tohle právě já?“

Je večer a já se snažím usnout, ale stále se mi vše vrací jako film. Musím vstát a někomu se z toho všeho vypovídat.

*Odposlechnuté vyprávění dobrovolného hasiče SDH Kdyně Michala Mikuše zaznamenala Jaroslava Mlezivová
foto: archiv HZS PK*

MARCELKA REJCHOVÁ ZŮSTANE V NAŠICH SRDCÍCH

Existují zprávy, při kterých pocítíme obrovskou ztrátu. Jednou z nich byla zpráva o úmrtí naší dlouholeté kolegyně z radnice, vždy usměvavé, ochotné a sympatické Marcelky Rejchové. Už to, že většinou byla oslokována zdvořilým výrazem, svědčí, že jsme si k ní vytvořili mimořádně přátelský vztah. Osud nebývá spravedlivý, leckdy je tvrdý.

Marcelka Rejchová byla dlouholetou zaměstnankyní města Kdyně. S bývalým panem starostou Janem Löffelmannem a první polistopadovou tajemnicí Bohumilou Štíbalovou jsme ji na začátku devadesátého prvního roku přijímali hned po střední škole, tehdy ještě jako Marcelku Voráčkovou. Záhy začala na radnici pracovat i má manželka Blanka, z obou se staly dlouholeté kamarádky. Tricetiletá spolupráce s Marcelkou na kdyňském úřadě nikdy nemůže vymizet

z paměti. Pracovalo se s ní báječně. Byla rychlá, pohotová a dokázala akceptovat i požadavky na absolutní preciznost. Dlouhá léta bylo její místo na podatelně, a tím pádem byla i nejbližší a nezpochybnitelnou oporou bývalého vedení radnice. Tehdy ještě neexistovaly počítače, veškerá korespondence se vyřizovala na psacích strojích. Bylo tedy nezbytné, aby pracovnice v sekretariátu psala strojopisně bez chyb a přitom rychle. Pokud jsem ji někdy v počátcích a zřídka vracel texty k opravě chybiček, dnes se za to omlouvám. Protože Marcelka byla vždycky precizní. Krátce pak pracovala i na stavebním odboru a dlouhá léta měla na starosti pokladnu a mzdovou agendu, což v současné době vyžaduje naprostou perfekci. To Marcelka uměla.

I jako poslanec, v době svého působení v sociálním výboru sněmovny, jsem s ní

občas konzultoval varianty různých propočtů sociálního a zdravotního pojištění. Jsem jí vděčný i za to, že celá léta pomáhala s administrativou Svazku obcí Kdyňsko.

Zpráva o její nemoci nás hluboce zasáhla. Snažil jsem se jí pomoci a podpořit. A Marcelka vždy a pořád za všechno děkovala. Poslední SMS jsem od ní dostal ještě na konci září. Tu si určitě schovám. „Hezké ráno Vláďo, moc děkuji, jste moc hodný..... Mějte hezký víkend, tady přší. Zdravím oba.“

Milá Marcelko nejen já, ale věřím, že všichni Tví spolupracovníci, kolegové, přátelé ví, že tam nahoře zůstáváš navěky s námi a my s Tebou.

*Za spolupracovníky Marcelky Rejchové
Ing. Vladislav Vilímec*

NAŠE MARCELKA

Smutnou zprávu jsme jako kolegyně a kolegové obdrželi v neděli ráno – Marcelka již do práce nikdy nepřijde!

Marcelka, nikdo jiný jí neřekl jinak, byla vždy jako sluníčko s dobrou náladou, i když ji mnohdy cosi hlodalo a trápilo.

Marcelka Rejchová, rozená Voráčková, nastoupila na radnici a po nějakou dobu pracovala i na stavebním odboru, kde jsme spolu s p. Příbkiem a pak s p. Kaisrem psali a vydávali vše pro povolení staveb. Práce byla jejím koníčkem. Vše dělala se zápal

a s úsměvem na rtech. Nikdy si nepřipustila, že by někdo mohl její práci nahradit. Nasazovala mnohdy i život, jen aby vše měla řádně hotové, za což jsem jí také často vyčínila. Po čase nastoupila v pokladně na finančním odboru, kde pracovala jako mzdová účetní. Za okýnkem v pokladně si ji můžete vybavit, jak ochotně vždy na 100 % všechno zvládla. Prostě s úřadem srostla a práce byla vždy na prvním místě. Obdivovali jsme ji, jak každý den sjíždí korábské serpentiny, když s manželem

vyměnili bydlení v bytě ve Kdyni za vlastními silami postavený rodinný domek v Černíkově. Ani toto nebyl pro ni žádný problém. Při svých oslavách nebo jiných akcích zajišťovala dobroty od svého tatínka p. Voráčka, řezníka z Oprechtic. Znali jsme ji jako člověka ochotného a vstřícného, který se vždy snažil vše vyřešit. Osud k ní ale vstřícný nebyl, když se nedožila ani svých 50 let. Moc nám budeš chybět, nikdy na Tebe nezapomeneme.

Soňa Spěvákova s kolektivem

SLOVO DO ČTVRTLETNÍKU

Milí přátelé, milí čtenáři, píšu v situaci, kterou už známe a také o ní často diskutujeme, míchá se nám do toho politika, zdravotnictví, hlavně si musíme dávat pozor, aby to nezanesclo rozpory do našich vzájemných vztahů. Potřebujeme vitamíny a dobrou náladu, aby se nám z tohoto času nestal podmrčený podzim. Ať už si připomínáme Halloween, památku zesnulých, svátek Všechny svatých, sv. Václava a podobně, zkusme si každý den najít dobrou chvíli. Na kafe, knížku, kamarády

(komunikace moderní) a tak dále. Nezapomínejme na vitamíny. Možná zase budou koncerty a jiná kultura více na internetu, v televizi a v rozhlasu. Možná zase více oceníme některé dříve samozřejmé věci.

Zkusme třeba napsat těm, s nimiž jsme se dlouho neviděli, zavolat tomu, koho jsme dlouho neslyšeli, vymyslet nečekaný dárek nebo překvapení. Více čtěme knihy a méně zprávy. A nebojme se.

*Mgr. Lukáš Král
evangelický farář
foto: MěÚ Kdyně*

SETKÁNÍ PAMĚTNÍKŮ VE KDYNI

V neděli 4. října 2020 se v odpoledních hodinách otevřela brána bývalých prádeln pro první návštěvníky továrních obytných domů. **Setkaly se zde „děti“, které si hrály v parku pod lípami v padesátých letech a které zde prožívaly svoje šťastné dětství.** Z jejich domova se v roce 2007 stalo Muzeum příhraničí. Trináct let sem přichází turisté a obdivují výjimečnou, s citem a láskou vytvořenou expozici, ale i poklidnou atmosféru nádherného parku. Skutečně několikrát denně mám možnost slyšet slova obdivu. Starší a střední generace zde

zavzpomíná, pedagogové oceňují chronologicky sestavené dějiny všerubského průmyslu a místní hledají kořeny vlastních rodin. Sama velmi ráda procházím jednotlivé místnosti a snažím se zaznamenávat příběhy předmětů pocházejících od kdyňských rodin a živnostníků nebo soukromých dárců. Při některé z těchto procházek muzeem, a především při mojí návštěvě u paní Bittnerové, roz. Novákové, přišel nápad udělat setkání rodáků. Za jedno odpoledne jsme stihli návštěvu u Nováků, Strádalů, Schweinerů, Uldrychů, Mrázů a Schambergerů.

Jelikož dorazili i sourozenci Burešovi, Haladovi, paní Hübllová (Lenková), pan Šafryk a Václavovič (ti všichni bydleli v dolní budově), byl mi vysvětlen rozdíl mezi „hornákem“ a „dolňákem“ a jak to vlastně mezi nimi fungovalo. Vzpomínalo se na nejrůznější dětské hry a příběhy, na francouzské králíkárně, na altán, tenisové kurty a bazény. Získala jsem vzácné vzpomínky těchto lidí, i cenné dobové fotografie. Děkuji za krásné nedělní odpoledne.

*Ludmila Brychová
TIC Kdyně*

TIP MÍSTOSTAROSTKY NA VÝLET

Podzimní příroda na Kdyňsku má své nezpochybnitelné kouzlo. Vydejte se v tomto nelehkém čase za poznáním jejích krás na mnohdy ne úplně známá místa – daleko od ruchu města a strachu spojeném s nejistotou „doby koronavirové“.

TRASA (cca 9 km): Z Náměstí se vydejte po modré turistické trase (směr Klatovská ulice), která zároveň značí Svatojakubskou cestu. Ta Vás zavede až na Branišovské louky s jejich neskutečnými pohledy do krajiny. Chcete-li, můžete odbočit k nedalekému pomníku havárie vojenského vrtulníku na Kněžské hoře. Poté můžete putovat ke kapli Blahoslaveného Karla Rakouského nad

Branišovem, která přímo nabízí k odpočinku před výstupem na vrch Koráb. Žlutá trasa, která Vás ke Korábu povede, je příjemným výslapem částečně po vrstevnici s řadou panoramat, která se „díky“ kůrovci široce otevřela. Z Korábu zpět do Kdyně doporučuji pokračovat po žluté trase, která vás provede „Průhonem“ až do Staré Kdyně. Občas se během cesty nezapomeňte otočit – naskytne se Vám totiž neobvyklý pohled nejen na rozhlednu Koráb.

Ing. Věra Říhová
místostarostka města Kdyně
foto: MěÚ Kdyně (VŘ)

kaple Blahoslaveného Karla Rakouského nad Branišovem

Technické služby Kdyně, nabízejí občanům činnosti s využitím techniky a zařízení Technických služeb. Veškerá naše technika a zařízení je obsluhována našimi zaměstnanci. Rozsah prací, dobu a požadavky je třeba domluvit na Technických službách Kdyně, kde bude i upřesněna kalkulace ceny.
www.tskdyne.cz

Štěpkovač s obsluhou	545 Kč/hod
Nakladač Weidemann	605 Kč/hod
Rameno na sekání	666 Kč/hod
Odvoz bioodpadu traktor+kára	424 Kč/hod
Odvoz bioodpadu Multicar	363 Kč/hod
Pronájem kontejneru	37 Kč/den
Zahradní traktůrek	472 Kč/den
Sekačka	448 Kč/hod
Motorová pila	448 Kč/hod
Křovinořez	448 Kč/hod
Ostatní práce	363 Kč/hod
Multicar	484 Kč/hod
Traktor s károu	545 Kč/hod
Traktor kontejnér	605 Kč/hod
Traktor hrnutí sněhu	605 Kč/hod

Zde uvedené ceny jsou včetně DPH.

DSP-MARKET

spolehlivost-kvalita-skvělá cena

Obchod pro Vás...

OTEVŘELI JSME PRO VÁS NOVOU PRODEJNU!
V Nádražní ulici 678

Hned vedle autobusového nádraží a firem Elitex a Kdynium. Nový sortiment, akční ceny, rychlá obsluha a nakládka, nabídka občerstvení.
TĚŠÍME SE NA VAŠI NÁVŠTĚVU!

STAVEBNINY KODYNĚ – PŮJČOVNA NÁŘADÍ

- vrtací, sekací a bourací kladiva Bosch
- vibrační motorové pěchy (žába)
- vibrační desky na hutnění a dlažby
- profesionální pily na řezání cihel a betonu
- profesionální pily na řezání
- porobetonu Ytong a Hebel
- elektrocentrála
- kontejnery na suť, zeminu a odpad

DOPRAVU ZAJIŠŤUJEME VLASTNÍMI AUTY.

TRVALE SKLADEM ZA SKVĚLÉ A AKČNÍ CENY:

- ztracené bednění, zámkové dlažby a obrubníky
- porobeton Hebel a YTONG
- cihly na maltu i broušené na lepidlo
- štěrky, písky a plavený kačírek
- omítky, malty a lepidla
- betony včetně dopravy
- tepelné izolace a polystyren

STAVEBNINY KODYNĚ
Nádražní 678, 345 06 Kdyně
+420 724 070 953, 724 070 954
kdyne@dsp-market.cz

www.dsp-market.cz